

**MALENDE KAKEN EN OGEN ALS SCHOTELTJES: HOE
ERG IS XTC? / DE VOX-FESTIVALPLANNER / HELP, DE
AIO VERZUIPT / RECHTENSTUDENT WORDT ZENLERAAR**

nummer 8 / jaargang 14 / 27 maart 2014

VOX

Onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen

VOX

WIJ ZIJN VERHUISD...

naar de Thomas van Aquinostraat 4, kamer 4.00.06b.
Nieuwsgierig? Kom langs. De koffie staat klaar.

RESTAURANT VALDIN

Afstudeerborrel of promotiefeest?
Valdin maakt van uw borrel of receptie een groot succes!

Lekker hapje eten?
Keuzemenu's vanaf € 19,50 p.p.
Uitgebreide lunch- en à la carte kaart

Al plannen voor Pasen?
www.valdin.nl

Van Poltlaan 4 | 6533 ZM | Nijmegen
T 024-3556902 | info@valdin.nl

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeeck
Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeeck
reserveringsbureau@fb.ru.nl
of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendaal
De ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub
facultyclub@fb.ru.nl
of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

SINDS 1992

Ooglaseren in Nijmegen!

Studentenkorting 20%

Excimer LASER CENTRUM NIJMEGEN

Excimer Laser Centrum Nijmegen
Driehuizerweg 325, 6525 PM Nijmegen
info@excimerlasercentrum.nl
www.excimerlasercentrum.nl

Bel ons voor info: 024 3604747

zkn

Taal verbindt.

Taaltrainingen

Start vanaf april 2014

- Keuze uit 14 talen
- Compacte cursussen van 8 weken
- Snel resultaat
- Extra online ondersteuning
- Scherpe tarieven

WWW.RADBOUDINTOLANGUAGES.NL

Radboud in'to Languages

Expertisecentrum voor taal en communicatie van de Radboud Universiteit Nijmegen

VOX

NR. 8
03/2014
INHOUD

P. 8 / ACHTERGROND /

Lente! Allemaal aan de xtc

P. 12 / INTERVIEW /

Freek Turlings (25) stopt met rechten om zenleraar te worden

P. 22 / PORTRETTEEN /

'Wie wordt er nu niet blij van een ijsje?'

P. 26 / REPORTAGE /

Promovendi haken massaal af

EN VERDER / P. 4 / **NIEUWSFOTO** / P.6 / **DIT WAS MAART** / P. 16 / **VOX-FESTIVALPLANNER** / P.18 / **UNDERGROUND** / P.21 / **GEDICHT** / P.31 / **WETENSCHAP** / P.34 / **CULTUUR** / P.36 / **OPINIE** / P.38 / **CAMPUS** / P.40 / **HUISELIJKE KRINGEN**

P. 8

P. 12

P. 22

P. 26

REDACTIO NEEL

WAFELS

Voorstel: we verplaatsen de universiteit naar Gendt. Niet dat ik daar ooit ben geweest, maar er schijnt een gezellig marktplein te zijn. Met bomen en terrasjes enzo. En belangrijker: verse wafels. Wafels zijn mijn lievelings. Als het even kan, glip ik mijn redactiehok uit om in Het Gerecht een wafel te bemachtigen en alle deegvakjes te vullen met poedersuiker (niet niezen!). Verse wafels zijn natuurlijk veel lekkerder. Onze eigen Jeroen Pohlmann, directeur van het SNUF, gaat die bakken. In Gendt! Hij maakt er zelf ijs bij. Daar kijkt hij zo naar uit, dat ik graag de komende maanden in zijn buurt blijf. Het enthousiasme van de mens die zijn hart volgt, werkt aanstekelijk. Kijk naar Judith Steenkamer ('Soeterbeeck-medewerker wordt kunstschilder'), kijk naar Frans Nies ('vormgever wordt geschiedenisstudent'), kijk naar Freek Turlings ('rechtenstudent wordt zenleraar'). Deze Vox staat er vol mee. Het zal de lente zijn. Onder de lindebomen in Gendt – wafel erbij, uiteraard – kunnen we het er eens over hebben met zijn allen. Hoe we die passie overbrengen op hen die blijven. De nieuwe omgeving zal ons goed doen.

Annemarie Haverkamp
hoofdredacteur Vox

www.facebook.com/voxweb.nl

@voxnieuws

LIEVER GEEN NULBEVINDINGEN

Wetenschap / P. 31

COLLEGE DOET AANGIFTE TEGEN WILDERS

Rector Bas Kortmann en collegelid Wilma de Koning doen op 25 maart aangifte tegen Geert Wilders op het Nijmeegse politiebureau. Ze steunen daarmee het initiatief van burgemeester Hubert Bruls. Die maakte een dag eerder bekend dat het voltallige Nijmeegse college van burgemeester en wethouders aangifte zou doen wegens discriminatie. Aanleiding is het 'minder, minder'-incident op de avond van de raadsverkiezingen in Den Haag. Volgens Kortmann heeft PVV-voorman Wilders een grens overschreden en schaadt hij daarmee een deel van de multiculturele, academische gemeenschap. Op de sociale media ontstaat direct na de publiekelijke aangifte discussie over de vraag: moet een universiteitsbestuur zich mengen in een dergelijke zaak?

Foto: Gerard Verschooten

DIT WAS MAART

VOLGENS PAUL VAN DEN BROEK

Of het aan de nieuwe lente ligt, zullen we nooit weten, feit is dat

er deze maand een aangenaam nieuw geluid klonk op de campus en in de stad. De al jaren voort-sukkelende boekenketen Polare trok eindelijk de stekker eruit, om plaats te maken voor opgekalefaterde boekwinkels met eigen smoel, wat in Nijmegen resulteert in een feestelijk heropening van het aloude Dekker vd Vegt in het eerste weekend van april.

Dat de reddingsactie van de nieuwe Nijmeegse boekwinkel deels is te danken aan de inzet van het publiek, is van onschatbare waarde. Na jaren van commentaar aan de zijlijn werd de ban gebroken, in het besef dat ook vastgeroeste structuren met vasthoudende inzet veranderd kunnen worden. Bevrijdend, omdat je ook wat kunt dóen. Datzelfde elan kleurde deze maand een debat-avond op de campus over onder meer het gemis aan binding dat studenten ervaren op de campus, als leef- en studeerplaats van steeds groter gewicht, maar te weinig een huiskamer voor haar bewoners. Een probleem dat net als Polare jaren op de agenda kan staan zonder tot noemenswaardige actie te leiden. Het was daarom

zo verfrissend dat de universiteit nog tijdens de avond reageerde op de kritiek over binding, wij-gevoel en de veel te dure (veertig euro) universiteitstruien. Alle aanwezige studenten kregen de sweater cadeau. Een wellicht klein gebaar, maar het doet ertoe als signaal dat problemen worden aangepakt, en niet alleen oeverloos besproken. Een ander debat dat ik deze maand bijwoonde ging ook al over een probleem dat al jaren onder vuur ligt: de publicatie- en subsidie-cultuur die met name jonge onderzoekers veroordeelt tot ongezonde competitiedrift. Die avond gaf veel gepraat en nog weinig wol, maar de ongekende levendigheid van het debat geeft hoop. Het is nu al een mooie lente, die in het teken lijkt te staan van een terugkeer naar de menselijke maat, of het nu een boekhandel is of de campus. En de publicatiedruk? Ook die krijgt een menselijker gezicht na de openbaarmaking van een nieuw evaluatieprotocol, waarin het aantal publicaties veel minder nadruk krijgt. Alweer een signaal, en wel 'dat meer niet per se beter is'. 21 maart kwam dit nieuws naar buiten, dus jazeker: een nieuwe lente, een nieuw geluid.

GETWEET

Marlies ter Voorde @mtv_tjlpt
Volgens mij wordt de #kerkzaal van de #VU nu al langer bezet dan het maagdenhuis destijds @titanicact

IN HET NIEUWS

APP Fysiologen van het Radboudumc ontwikkelden een spelletjesapp voor eerstejaarsstudenten biomedische wetenschappen en geneeskunde. De app stelt de studenten na ieder college een reeks vragen. Wie minimaal zeventig procent van de vragen goed heeft, krijgt tentamentips of zelfs voorbeelden van tentamenvragen.

BEECKMAN Dit moet iedereen zien. Dat dacht Menno Jonker, student kunstgeschiedenis, toen hij in 2007 het werk van de zeventiende-eeuwse kunstenaar Andries Beeckman onder ogen kreeg. Zeven jaar later heeft Jonker het voor elkaar gekregen: als gastcurator maakte hij een Beeckman-expositie voor de Kunsthal Rotterdam.

KLEREN WEGGEVEN Leuk, studeren in het buitenland, maar wat moet je met de rommel die je in die paar maanden hebt verzameld? Je kunt niet alles mee naar huis slepen. Die vraag stelde bedrijfskundestudent Levi Bijlmakers zich na een verblijf in Athene. Bijlmakers besloot overtuigende kleding te verzamelen onder medestudenten en gaf die vervolgens weg aan daklozen. Het idee inspireert: een nieuwe lichting studenten op weg naar het buitenland wil hetzelfde gaan doen.

DE BOLK Studievereniging ismus haalde een grote naam naar de campus. Frits Bolkestein, voormalig VVD-roer-ganger en Eurocommissaris, vertelde over zijn studententijd en biechtte op 'de pest te hebben aan multiple-choice tentamens'. De Europese monetaire unie kreeg een veeg uit de pan. De eco-

VOOR
DAGELIJKS
NIEUWS:
VOXWEB.NL

Gezicht op Batavia van Andries Beekman

nomische culturen zijn niet verenigbaar. "Noordwest-Europa gaat uit van soliditeit en het mediterrane gebied van solidariteit."

NIKKELN NEELIE Vlug, noem nog een VVD-mastodont. Dikke kans dat je met 'nikkelen' Neelie Kroes op de proppen komt. Kroes, oud-minister en Eurocommissaris, krijgt de Vrede van Nijmegen Penning. Die prijs reikt de universiteit – samen met de gemeente Nijmegen en NXP – jaarlijks uit. Kroes krijgt de penning vanwege haar inzet voor digitale innovatie, privacybescherming en informatieverspreiding.

MEER, MEER, MEER Wil het college van bestuur meer of minder studenten uit het Limburgse achterland? Meer, zo blijkt. Daarom schreef collegevoorzitter Gerard Meijer een brief aan de Gelderse Gedeputeerde Staten. Hij pleitte voor een investering in het spoorlijntje tussen Nijmegen en Roermond. Op dat traject knort nu nog een dieseltrentje, omdat er geen elektrische bovenleiding hangt. De provincies Limburg en Noord-Brabant zijn bereid in de spoorlijn te investeren,

Meijer hoopt Gelderland ook over de streep te trekken.

DE WEEK VAN... Themaweken. We kunnen er geen genoeg van krijgen. Misschien is een Week van de Themawek, waar iedere themawek de kans krijgt zich te laten zien, een goed idee? Maar goed, dat is iets voor later. Deze maand telde twee speciale weken: de Career Week, waar studenten informatie konden inwinnen over het leven na het studeren, en de Week van het studentbestuur, inmiddels een traditie, waarbij het nut van het bestuurswerk centraal staat. Beide verliepen prima.

GESTOPT Er zijn dit jaar meer Nijmeegse eerstejaars bachelorstudenten voortijdig met hun studie gestopt dan vorig jaar. Van de 3704 eerstejaars bachelorstudenten die dit collegejaar in september aan de Radboud Universiteit begonnen, zijn er 341 vóór 1 februari met hun studie gestopt – een uitvalpercentage van 9,2 procent. Vorig jaar was dat slechts 7,8 procent (249 studiestakers, op een totaal van 3183 eerstejaars).

WAARVAN AKTE

"Er is op de campus te weinig aandacht voor de **menselijke factor**. De studietijd is ook een periode van persoonlijke vorming. Ik roep al jaren dat studenten eenzamer zijn dan bejaarden."

De Nijmeegse studentenpastor **Theo Koster** klaagt in NRC van zaterdag 22 maart over het prestatieklimaat op universiteiten.

2800

Zoveel rozen deelde de Radboud Universiteit uit tijdens de open dag op 22 maart. In totaal kwamen zo'n zesduizend bezoekers kennismaken met de Nijmeegse campus, terwijl vooraf op zeventuizend was gerekend. Maar dat is niet erg, verzekert organisator Marco Speetjens. "Dat komt doordat er vergeleken met voorgaande jaren veel ouders zijn thuisgebleven. Er waren 2600 scholieren aanwezig, ongeveer net zoveel als vorig jaar." De universiteit had de scholieren vooraf gevraagd niet meer dan één ouder mee te nemen, om grote druktes te voorkomen. "Die boodschap is goed aangekomen. En dat is fijn, want nu was er voor alle studenten voldoende plek tijdens de voorlichtingbijeenkomsten." De scholieren zelf leken ook tevreden over de open dag. Ze beoordeelden het geheel met een 7,8 – dat is iets hoger dan vorig jaar.

Sanne Derckx

De opdracht voor de deelnemers aan het *strICTly for business* event was duidelijk: probeer de duur van stroomstoringen bij energieboer Enexis te verminderen. Hoe? Dat moesten ze zelf uitvogelen. De Nijmeegse delegatie slaagde glansrijk in die opzet. De aangeleverde oplossing bespaart Enexis 750.000 euro op jaarbasis, daarnaast duren stroomstoringen voortaan gemiddeld tweeënhalve minuut korter. Toch was er bepaald geen *rocket science* voor nodig om dit te bereiken, zegt de Nijmeegse informaticastudent Sanne Derckx als lid van het winnende team (rechts- onder op de foto). "Enexis is bij stroomuitval voor informatie in eerste

instantie afhankelijk van klanten die de klantenservice bellen. Dat vonden wij vreemd, want dat kost tijd. We kwamen er al snel achter dat telecombedrijven hun netwerk continu monitoren en ook letten op de stroomvoorziening. Zij zien een elektriciteitsstoring dus direct. Wij hebben ervoor gezorgd dat KPN een storing nu automatisch aan Enexis doorgeeft. Hoe sneller die het weet, hoe eerder een monteur het oplost. Dat scheelt tijd en geld." Van die besparing – drie kwart miljoen per jaar dus – profiteren de studenten helaas niet mee. "Maar we hebben wel een trofee gewonnen...", lacht Derckx. Na een korte stilte: "Ach, het staat mooi op mijn cv."

BOVEN HET MAAIVELD

AANID

Het festivalseizoen staat weer voor de deur. De tijd van te dure toegangskaartjes, knetterende techno, mooi weer en... drugs! Studenten verkiezen een xtc-pil tegenwoordig steeds vaker boven alcohol. Dat klinkt heftig, maar is het dat ook?

Tekst: Tim van Ham / Foto's: Joris Bulckens

DE PILL

Je hoeft geen kenner te zijn om te zien dat een groot deel van festivalbezoekend Nederland wel in is voor een geestverruimend snoepje. Wie er op gaat letten, ziet talloze signalen. De lange rijen voor de toiletten, voor diegenen die ongezien wat weg willen spoelen. De flesjes water, omdat bier niet meer smaakt. De donkere zonnebrillen om ogen als schoteltjes te verbergen. En natuurlijk de malende kaken die op geen enkele manier te verbergen zijn.

“Al mijn vrienden gebruiken wel eens xtc. Dan ga je het eigenlijk vanzelf ook proberen”, zegt Kevin, een bedrijfskundestudent uit Nijmegen. Kevin is niet de enige. Volgens het Trimbos-instituut nam de helft van de jongeren tussen de 20 en de 24 vorig jaar minimaal één keer een pilletje. Het is ‘gemeengoed’, aldus het onderzoeksbureau. Anique Baten, *fellow acute geneeskunde* in het Radboudumc, werkt met enige regelmaat als arts op de EHBO-post bij festivals. “Hoe harder de muziek, hoe meer er wordt gebruikt. Op hardstylefeesten gebruikt een grote meerderheid van de feestgangers drugs. Mijn persoonlijke schatting is dat 90 tot 95 procent daar wat slikt. Op andere, meer mainstream events ligt dat percentage lager, maar ook daar is drugsgebruik – en dan vooral xtc – een geaccepteerd fenomeen.”

Onder studenten is dit niet anders. Integendeel. Volgens een recente enquête van het

Amsterdamse hogeschool- en universiteitsblad *Folia* heeft slechts 30 procent van de studenten nog nooit uit het verboden xtc-potje gesnoept. Xtc-pillen zijn dus enorm populair. Maar hoe erg is dat? Hoe schadelijk is het dat de helft van de jeugd regelmatig een graai doet in de bak die van de overheid het stempel ‘harddrugs’ heeft gekregen?

Te heet

“Er zijn mensen die dood gaan na het gebruik van zo’n pilletje. Die halen allemaal de krant”, zegt Kees Kramers, klinisch farmacoloog aan het Radboudumc en xtc-expert (dat wil zeggen: hij weet er veel van. “Ik ben heel saai en heb het nog nooit gebruikt.”) “Ieder weekend gebruiken 100.000 tot 150.000 mensen xtc. Jaarlijks zijn er enkele sterfgevallen. Dat komt in verreweg de meeste gevallen door extreme hyperthermie, oftewel oververhitting.” En dat ligt volgens Kramers niet altijd aan onverantwoord of overmatig gebruik. “Waar je het bangst voor moet zijn, is een zogenoemde idiosyncratische reactie. Dat betekent dat je voor bepaalde stoffen extreem gevoelig bent. Wanneer je dat hebt – dat is echt heel uitzonderlijk hoor – kan één xtc-pil al gevaarlijk zijn en ga je met wat pech hartstikke dood. Waarschijnlijk is dat genetisch bepaald, maar hoe het precies zit, weten we niet.”

Hoe link is xtc-gebruik voor die andere 99,99 procent? “Hyperthermie is het grootste gevaar.

DE EFFECTEN VAN XTC

De werkzame stof in xtc is 3,4-methyleendioxy methylamfetamine (afgekort: MDMA), een afgeleide van speed, maar met een sterk veranderde structuur. Het effect van MDMA is tweeledig. Allereerst is er het gevoel van liefde voor alles wat beweegt. De mensen zijn lief, de lichten zijn prachtig en de muziek is intens. Xtc wordt niet voor niets de *hug drug* genoemd. De 'drugsbijbel' *Uit je bol* (met daarin informatie over alle denkbare drugs) beschrijft het als volgt: "Het maakt een gebruiker zo zacht als boter. Zelfs de ruigste, agressiefste macho wordt er een softie van."

Daarnaast is er het speedachtige effect. Dat zorgt ervoor dat je de dag en nacht door kunt dansen. Je benen worden niet moe, je voeten doen geen pijn. Tot zover de prettige uitwerkingen. Maar je krijgt er ook enorme pupillen van, een droge mond, een verhoogde hartslag, knarsende tanden en de dagen erna een wat somber gevoel – de beruchte dinsdagdip.

Na xtc-gebruik gaat de lichaamstemperatuur ongeveer een halve graad Celsius omhoog, maar dat is ook afhankelijk van de omstandigheden", zegt Kramers. "Binnen krijg je het vaak warmer dan buiten. Mocht je oververhit raken door de xtc dan is dat relatief simpel op te lossen. Veel festivals hebben een *chillroom* waar je even rustig aan kunt doen en waar de temperatuur wat lager is. Dat helpt vaak al enorm."

Op Emporium, een groot dancefestival op de Berendonck bij Wijchen, komen jaarlijks zo'n 20.000 bezoekers. Daarvan zijn er afgelopen zomer ruim vijftig op de EHBO-post van het festival beland met klachten als gevolg van overmatig of verkeerd middelengebruik. "In

verreweg de meeste gevallen ging het om xtc, al dan niet in combinatie met andere middelen", zegt Anique Baten. "Sommige feestgangers melden zich op eigen initiatief met hartkloppingen, duizeligheid of een onaangename gejaagd gevoel. Anderen worden binnengebracht door bewakingsmedewerkers of omstanders. Deze laatste categorie wordt veelal gemonitord in een afgeschermd deel van de post. Meestal is symptoombestrijding voldoende. Zodra de feestgangers hersteld zijn, gaan ze weer terug de dansvloer op. Noodzaak tot doorverwijzing naar het ziekenhuis is uitzonderlijk."

Alcoholisten

Met de acute gevaren lijkt het dus mee te vallen. Maar hoe zit het met de langetermijngevolgen? En het gevaar op verslavingen? "Er is wat indirect bewijs dat chronisch xtc-gebruik potentieel neurotoxisch is en dat het dus niet heel erg goed is voor je brein", weet Kramers. Maar hij relateert zijn uitspraak direct. "Hier tegenover staat dat er *knoeperthard* bewijs is dat chronisch alcoholgebruik zeer slecht is voor onze hersenen.

Toch doen we dat met z'n allen iedere avond en is dat geheel geaccepteerd. Het voordeel van xtc is dat het niet meer werkt als je het te vaak gebruikt. Een alcoholist begint steeds vroeger op de dag te drinken. Bij xtc heeft dat geen nut, dat werkt helemaal niet als je het dagelijks neemt." Problemen met xtc-verslaafden zijn er dan ook nauwelijks. "Maar we hebben kamers vol alcohol- en tabakverslaafden", zegt Kramers, terwijl hij naar het ziekenhuis wijst. "Xtc-gebruikers slikken een paar jaar regelmatig en stoppen dan meestal. Waar je wel bang voor zou kunnen zijn, is dat xtc een opstapje is naar andere, meer schadelijke drugs. Er zijn genoeg data die vertellen dat we ons daar zorgen over zouden kunnen maken."

Veilig xtc-gebruik bestaat niet, benadrukt Kramers. Maar schadeloos alcoholgebruik evenmin. Ter illustratie begint Kramers over zijn veertienjarige zoon. "Stel dat ik mag kiezen of hij morgen begint met roken of drinken, of een xtc-pil gebruikt, dan zou dat een lastige keuze worden. Natuurlijk ben ik niet blij als hij xtc neemt, maar als hij begint met roken of drinken is de kans relatief groot dat hij daar zijn hele leven mee doorgaat. Daar gaat-ie uiteindelijk aan kapot. Bij xtc ligt dat normaal gesproken anders."

Een onderzoek van het RIVM (Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu) bevestigt het beeld dat Kramers schetst. Het overheidsinstituut onderzocht de schadelijkheid van de negentien populairste drugs (inclusief alcohol

COLUMN

STUDENT2014

Lieke von Berg, vijfdejaars student Nederlands aan de Radboud Universiteit, werpt elke Vox een kritische blik op campus, studentenleven en onderwijs.

Hap hap hap

'Klaar met eten? Je dienblad niet vergeten!' Ik sta stil en kijk nog eens. Het staat er echt. In koeienletters op de muur van De Rafter. Als ik even uit mijn scriptie-isolament kruip, en ik zie als campusveteraan om me heen de achttienjarige jonkies omhoog piepen uit de banken van De Rafter, dan valt het me op hoe schattig speels en onnozel deze broekies nog zijn, maar met een muurtekst als deze wordt de devaluatie van universiteitsrestaurant naar kindercrèche De Rafter wel heel erg bespoedigd. Betuttelend is het juiste woord niet. 'Beledigend' lijkt me passender. Beledigend voor het intellect. Maar goed, ik wil welwillend zijn – misschien is het effectief en kan dit beleid universiteitsbreed worden ingevoerd. Bijvoorbeeld bij het damestoilet op de eerste verdieping van het Erasmusgebouw: 'Klaar met plassen? Je neergekalkte tekeningetjes en puberale leuzen over Doctor Who van de wc-deur af wassen!' In het collegezalencentrum: 'Klaar met slapen? Niet zo opzichtig gapen!' De leeszaal van de UB zou baat hebben bij een 'Klaar met je emoties omtrent de laatste dispuutsavond uiten? Je mond daarna weer sluiten!'

Thuis ga ik het concept ook uitproberen, denk ik. 'Klaar met koken? De afzuigkap uitzetten en een doekje over het fornuis halen en de resten pastasaus van de vloer poetsen en de bovenop de prullenbak gedeponeerde gehaktverpakking in een nieuwe vuilniszak stoppen.' Goed, dat rijmt niet, maar het gaat dan ook niet om de esthetische waarde. Het gaat om het effect. Ik wil een student communicatie die het effect onderzoekt van de Rafter-leus op de variabelen 'aantal rondslingerende dienbladen', 'tevredenheid van het Rafterpersoneel' en 'attitude van de klant ten opzichte van de Rafter'. Daarbij moet ook onderzocht worden wat het verschil is tussen een levensgrote, in frivole kleurtjes op de muur geplaatste tekst en een beschaafd klein tekstbordje op iedere tafel. Ik weet wel wat de hypothese zou zijn. Als dat onderzoek dan uitgevoerd is, en de tekst van de muur gekrabbeld, dan wil ik een student Nederlands die een paar fijne dichtregels uitkiest voor op de muur. In lijn met de Rafter-uitstraling, uiter-aard. Eens zien, misschien 'Smaak'lijk eten, smaak'lijk eten / Hap hap hap, hap hap hap'.

'ALLES WORDT INTENSER'

"Ik heb in mei vorig jaar voor het eerst xtc gebruikt op het Drift-festival", vertelt de Nijmeegse geneeskundestudent Mieke (23). "Ik was met een grote groep vrienden en iedereen gebruikte het. Dat maakte nieuwsgierig en dan probeer je het zelf ook eens. Ik gebruik het nu op grote feesten – zo eens in de twee maanden. Ik voel me heel relaxed als ik xtc gebruikt heb. Het voelt iedere keer weer als een enorme ervaring: de muziek, de lichten, de sfeer. Alles wordt er veel intenser van. Het is niet zo dat ik niet meer zonder kan op zo'n housefeest, maar ik zie weinig redenen om het niet te doen. Ik weet dat de schadelijkheid meevalt en het is gewoon erg leuk. Daarnaast is het ook zo goedkoop. Voor vijf euro aan xtc ben je de hele dag klaar, als je de hele dag bier drinkt ben je zo tien keer zo veel kwijt."

en tabak), waarbij het keek naar de schadelijkheid voor het individu, het verslavingsrisico en de gevolgen voor de maatschappij. Crack staat bovenaan en is dus het schadelijkst, op de voet gevolgd door heroïne. Tabak en alcohol staan op drie en vier. Xtc vinden we terug op de veertiende plek, nog achter cannabis.

Het veelvuldige xtc-gebruik onder studenten lijkt dus geen reden tot (over)bezorgdheid. De enkele tientallen gevallen die tijdens een festival of feest bij de EHBO belanden slikken óf de verkeerde pillen, óf een te grote hoeveelheid.

EEN BEETJE STRAFBAAR

De schadelijke gevolgen van xtc mogen dan meevallen, de drug staat wel gewoon op lijst I van de Opiumwet en wordt gezien als harddrug. Formeel zijn bezit, productie en handel dus strafbaar. Toch hoeft de festivalganger met een verstopt pilletje in zijn onderbroek zich niet al te druk te maken. De politie treedt bij het vinden van een gebruikershoeveelheid xtc normaal gesproken niet op. Wie meer dan twee of drie pillen (dat verschilt per festival) bij zich heeft, moet wel opletten – dat is meer dan de gebruikershoeveelheid en dan word je dus als dealer gezien en heb je een probleem. Als je bij de festivalpoort betrapt wordt met één of twee pillen moet je je snoepjes afgeven en mag je daarna vaak gewoon doorlopen.

Testen

Les één voor de xtc-slikker is dan ook: zorg dat je pillen getest zijn. Een gratis drugstest beantwoordt twee vragen: zit er in mijn pil ook daadwerkelijk MDMA (de werkzame stof in xtc)? En zo ja: hoeveel milligram? "We zien de laatste jaren dat de hoeveelheid MDMA in een xtc-pil enorm is gestegen", zegt Irmgard Poelmans van IrisZorg, de instantie die iedere donderdagavond de drugstestservice in Nijmegen verzorgt. "Doorgaans wordt één tot anderhalve milligram MDMA per kilogram lichaamsgewicht als een prettige, relatief veilige dosis ervaren. En wie een goede dosis wil nemen, moet eerst weten hoeveel MDMA er in zo'n pil zit."

Zeker de laatste jaren is zo'n test geen overbodige luxe. In 2010 bevatte in Gelderland zo'n 7 procent van de geteste pillen 150 milligram MDMA of meer. In 2012 was dit al bijna 25 procent, zo blijkt uit cijfers van het Drugs Informatie Monitoring Systeem (DIMS). "Ook wordt er soms PMMA gevonden, in plaats van MDMA. Dat werkt hetzelfde, maar veel later. Daarom denken gebruikers dat het niet werkt en nemen ze nog een pilletje. Dan kan het fout gaan."

Verder is het belangrijk dat je je niet te warm kleedt vanwege het gevaar op oververhitting, vervolgt Poelmans. "Ook zou ik aanraden vooraf goed te eten, xtc nooit samen met andere drugs of alcohol te nemen en ieder uur één of twee glazen water te drinken. Niet meer, want een van de bijwerkingen van xtc is dat je vocht vasthoudt. Als je meer drinkt, loop je het risico op watervergiftiging." Wie zich aan de regels houdt, kan komende zomer met een redelijk gerust hart een xtc-pilletje nemen. "Maar zeker weten doe je het nooit", benadrukt Poelmans.

De namen van de studenten in dit artikel zijn om privacyredenen gefingeerd.

'Nu ben ik echt Freek'

Jarenlang deed Freek Turlings wat hij dacht dat van hem verwacht werd. Hij studeerde politicologie en rechten. Tot hij in 2012 flauwviel in de collegezaal en keihard vastliep. Binnenkort verlaat hij de universiteit om zenleraar te worden.

Tekst: Annemarie Haverkamp

Fotografie: Erik van 't Hullenaar

Het gebeurde tijdens een college strafrecht. Freek Turlings zat middenin de zaal toen de docent begon over bloedproeven. Hij voelde hoe hij licht werd in zijn hoofd. Toen viel hij flauw. 'Oh nee, het is terug', dacht de rechtenstudent toen hij weer bij zijn positieven was. Hij doelde op zijn bloedfobie, waar hij jaren nauwelijks last van had gehad. "Toen werd ik heel bang", vertelt Turlings. "Bang dat ik opnieuw *out* zou gaan. Op een gegeven moment kreeg ik zelfs moeite met naar de universiteit fietsen. Ik zag mezelf steeds met mijn gezicht op het asfalt liggen. Ik moest wel iets doen. Via de huisarts ben ik bij een psycholoog terechtgekomen."

Aan het kleine tafeltje in een Nijmeegs café – het is op deze vroege lentedag in maart net te koud om buiten te zitten – haalt Turlings (25) een hand door zijn haar. Hij heeft een opvallende kuif die zijn lichaamslengte zeker vijf centimeter doet toenemen. Die kuif is beladen, omdat zijn dikke haar vanavond verdwijnt. De vriend met de tondeuse meldt zich straks na het eten. Turlings heeft besloten dat hij een kale kop wil 'om mezelf eraan te herinneren waar ik mee bezig ben'. Het akkefietje in de collegezaal in 2012 leidde er namelijk toe dat Turlings binnenkort iets heel anders gaat doen. Hij stopt met zijn studie rechten en wordt zenleraar.

"Mijn haar eraf scheren was mijn eigen idee", haast hij zich te zeggen. Dat we niet denken dat hij zich laat manipuleren door een zengoeroe of zoiets. Júist niet. Voor het eerst van zijn leven maakt Turlings beslissingen die hij zelf

'IK WILDE HET PERFECTE KIND ZIJN, MIJN OUDERS WEER GELUKKIG MAKEN'

wil, niet omdat hij denkt dat iemand anders die misschien wil. Hij noemt zichzelf een *pleaser*. Was altijd sterk op zoek naar harmonie. En dat heeft een reden.

"Ik ben geboren nadat mijn ouders een kind hadden verloren. Mijn broertje Ruud is één jaar geworden. Hij overleed plotseling aan hersenvliesontsteking. Altijd heb ik het gevoel gehad dat ik die leegte moest opvullen. Ik wilde het perfecte kind zijn, mijn ouders weer gelukkig maken."

Turlings praat zacht. Hij is bescheiden, al trekt zijn grote retro-bril aandacht. Vroeger thuis zeurde hij nooit, vervolgt hij. Freek was een braaf jongetje dat gedwee naar school ging en nette cijfers haalde. Zijn moeder was misschien wat overbezorgd en zijn oudere zus fietste soms stiekem achter hem aan naar school om zeker te weten dat hem niets overkwam – zij had het overlijden van haar broertje Ruud bewust meegemaakt –, maar als kind wist Turlings niet beter. Vanzelfsprekend ging hij studeren, zo hoorde het immers. Het werd politicologie. Tijdens zijn bachelor stapte hij over naar rechten omdat hij zijn eerste studie te theoretisch vond. Tot hij daar dus, in zijn eerste jaar in 2012, keihard vastliep.

"Toen ik elf was, ben ik ook in therapie geweest. In de klas viel ik steeds flauw als het over infecties ging. Bij de biologieles mocht ik zelfs naar buiten lopen als het niet ging. Ik durfde bijna niet meer naar school, was panisch voor de angst. Dat wilde ik natuurlijk niet, want

ik maakte mijn ouders ongerust. Na de therapie was ik niet van mijn bloedfobie af, maar het ging beter. Ik had wel veel losgemaakt, want mijn zus en mijn ouders gingen ook in therapie. Zij hadden er veel baat bij om over de dood van mijn broertje te praten."

Als student rechten meldde Turlings zich opnieuw bij dezelfde psychologiepraktijk. Om dit keer veel langer te blijven. Een jaar lang haalde hij nauwelijks studiepunten. Bij de therapeut vond hij eindelijk de woorden om te vertellen wat hem dwars zat. Wat hij als kind niet had begrepen, was dat hij zichzelf nooit had toegestaan een eigen 'Freek' in de wereld te zetten. Hij was de zoon die hij dacht die hij moest zijn. "Ik vond het *shocking* om te ontdekken dat ik altijd voor mijn ouders heb willen zorgen. Het was een overlevingsstrategie." Bij de psycholoog kwam eindelijk de vraag boven: wie ben ik zelf eigenlijk? Turlings moest zichzelf opnieuw uitvinden. Daar is hij volop mee bezig.

Tijdens de mindfulnessstrainingen die hij via de psychologiepraktijk volgde, leerde hij mediteren. Een verademing, vond hij. "Elke keer als ik mediteerde, voelde ik verdriet boven komen. Het luchtte enorm op." En Turlings stelde nog een daad: hij schreef een brief aan zijn ouders om ze te vertellen wat hem in de weg zat. Hij was nooit over zijn broertje begonnen. Niet omdat het een taboe was thuis, een foto van Ruud stond gewoon op het dressoir. "Maar ik had altijd het idee dat het te groot was

om over te praten." Die brief, na 23 jaar, vond hij doodeng. Op zijn studentenkamer goot hij eerst een paar biertjes naar binnen voor hij met een trillende wijsvinger op de knop 'verzenden' drukte. De reactie van zijn ouders viel hem ontzettend mee. 'Nee jongen, je hoeft ons verdriet niet weg te nemen. We houden van je. Wat je ook doet. Wie je ook bent.' Woorden van die strekking.

"Zó fijn", vertelt Turlings. "Ik kon mijn zorgen van me af schudden. Ophouden met mijn perfectionisme." Na de therapie kon hij zich in 2013 weer op zijn studie richten. Volgde colleges en leverde zijn bachelorscriptie in. Hij voelde zich stabiel, was blij met zijn nieuwe openheid. Waar hij vroeger nerveus was geweest, stond hij nu met beide benen op de grond. Hij gaf zich op voor een studentencursus bij meditatiecentrum Zen.nl. Hoe meer hij leerde over zenmeditatie, hoe enthousiaster hij werd.

"De boodschap is eigenlijk: ja, je bent verdrietig, en nu door! Kom van die bank af, ga sporten, spreek af met je vrienden. Ga niet zitten wachten tot het 'over' is – dan kan je lang wachten en je wordt er niet gelukkig van. Door te mediteren ga je de confrontatie met jezelf aan. Het is echt niet voor mietjes!"

Hij zei eens tegen Rients Ritskes, zijn zenmeester en oprichter van Zen.nl: "Mijn verdriet lijkt wel onuitputtelijk." Het antwoord luidde: "Dan is de bron om je heel gelukkig te maken ook onuitputtelijk." Turlings vertelt hoe hij nu motivatie haalt uit de sombere kant van zijn

Baby Freek ↗

CURRICULUM

NAAM Freek Turlings
(1988)

GEBOREN Nijmegen
(opgegroeid in Oss)

OPLEIDING Bachelor
politicologie (afgerond)
en bachelor rechten

(bijna afgerond) aan de
Radboud Universiteit.
Is sinds kort zenleraar
in opleiding bij Zen.nl
in Nijmegen

OVERIG Was assistent-
programmameester bij LUX,
speelde amateurtoneel,
werkte bij de rechtswinkel
en is medewerker van
Vox

geschiedenis. Dat is de reden dat hij verder wil gaan met het zenboeddhisme en de universiteit gaat verlaten. Door de deeltijdopleiding tot zenleraar te volgen, hoopt hij nog meer diepgang te vinden. "Ik doe dit echt voor mezelf, niet omdat ik per se leraar wil worden. Ik vind de opleidingsdagen en de coachingsgesprekken geweldig. Ik heb het gevoel dat ik mijn weg hier wel in vind. Misschien combineer ik mijn nieuwe vaardigheden op een dag met mijn rechtenachtergrond."

Turlings roert in zijn thee. Kijkt langdurig naar zijn lepeltje. Het kan ook mislukken natuurlijk, realiseert hij zich. "Misschien kom ik over een half jaar weer met hangende pootjes terug bij mijn studie." Maar, zegt hij, en hij lacht alweer, "dan heb ik mijzelf dat nu al vergeven". Hij heeft zich voorgenomen te leven zonder spijt. Is het niet zo dat veel te veel mensen maar blijven dralen en geen keuzes met hun hart durven maken? Hij ziet het om zich heen: studenten die aanmodderen. Omdat ze denken dat hun ouders dat willen of omdat het zo hoort. Pas na hun studie gaan ze eens bedenken wat ze écht willen. En hij merkt het aan de interesse die leeftijdsgenoten nu voor hem tonen. Alsof hij een weg heeft gevonden.

"Ik had ook tijd nodig om erachter te komen waar mijn hart sneller van ging kloppen. Ik liep zó stuk dat ik wel moest nadenken. Nu ben ik blij dat ik het weet." Het is wel erg toevallig dat het juist de bloedfobie was die hem het laatste zetje gaf. Is er een verband tussen zijn angst voor infecties en het feit dat een ontsteking zijn broertje fataal werd? "Het zou kunnen. Het heeft mij in elk geval gered. Hallo Freek, wakker worden, dit gaat niet goed!" Turlings kijkt ontzettend uit naar zijn toekomst, die pas echt vorm krijgt als hij deze zomer zijn bachelor rechten heeft afgerond. Hopelijk kan hij tijdens zijn zenopleiding een paar maanden in een boeddhistisch klooster wonen. Misschien wel in Japan. "Soms sta ik bijna in brand van motivatie. Dat heb ik nog nooit gehad. Dat je denkt: 'wow, wat is dit vet!'" *

←
Op school

DRIFT

Eén dag | Dance | **Gewoon, nice**
Nijmegen | 38 euro

De Vasim, een voormalig fabrieksgebouw, verandert 24 mei in een festivalterrein. De combinatie van dance-muziek en de industriële sfeer maakt het plaatje kloppend. DRIFT werkt dit jaar samen met kunstfestival Oddstream, dat met (video)beeld en licht aan de slag gaat.

Billy in Bottendaal

Eén dag | Rock(abilly) | **Gewoon, nice**
Nijmegen | 5 euro

Acht cafés, waarvan je er vermoedelijk al een paar frequenteert, organiseren een avond vol rockabilly. Kunnen we heel moeilijk over doen, doen we niet. Het is gezellig, biertje erbij, niets meer aan doen. 12 april.

Naked Song

Eén dag | Singer-songwriter | **Hip, hippest, hippie!**
Eindhoven | 45 euro

Wie zegt subtiel singer-songwriter die zegt Eindhoven... Hmm. Soit. Naked Song is een singer-songwriterfestival in Eindhoven. Eels, Novastar en Mighty Oaks treden er dit jaar op. Pluspunt: het is het enige Eindhovense festival met gitaren dat kan garanderen dat Peter Pan Speedrock niet komt opdagen. 28 juni.

Buiten Westen

Eén dag | Dance | **Hip, hippest, hippie!**
Amsterdam | 42,50 euro

Plezierig dansfeestje in het Amsterdamse Westerpark. Op 19 juli. Leuke sfeer. Qua stijl: veel variatie binnen het genre dance. Houd er rekening mee dat je op een feestje in A'dam staat: die zwerver is geen zwerver, die is hip. Je hoeft hem geen geld te geven.

Woodstock in Zyfflich

Eén dag | Rock
Tussen kunst & kitsch | Zyfflich
20 euro (inclusief camping: 27,50 euro)

Woodstock doen herleven, dat was het nobele doel van een clubje Duitsers in Zyfflich, vlak over de grens bij Beek (11 kilometer vanaf Nijmegen CS). Op 30 mei gaat het gebeuren en wordt het podium beklommen door een Santana-coverband, een Dylan-coverband, een Pink Floyd-coverband, en natuurlijk een Beatles-coverband. Leuk feitje: die laatste twee speelden helemaal niet op Woodstock. Armand – de enige echte, die is niet te kopiëren – treedt ook op.

Meerdaags | Metal | **Tussen kunst & kitsch**
Dessel, België | 165 euro, inclusief camping

Graspop begon zoals honderden lokale tentfeesten-met-muziek en is uitgegroeid tot een enorm metalfestijn. Uit antropologisch oogpunt interessant, omdat er hele families metalheads op af komen. 27-29 juni

Graspop Metal Meeting

DE VOX FESTIVALPLANN

Down the Rabbit Hole

Meerdaags | Rock | **Hip, hipperst, hippie!**
 Ewijk | 135 euro inclusief camping

Vakantiepark De Groene Heuvels (bij Ewijk, 15 kilometer fietsen vanaf Nijmegen CS) verandert van 27 tot en met 29 juni in een festivalterrein. In weerwil van de naamkeuze wordt het uitgraven van konijnenholen niet geapprecieerd. De line-up bestaat vooral uit gitaarbandjes met een psychedelische inslag, zoals MGMT en The Black Keys. Ook leuk: Damon Albarn.

Dag van het Levenslied

Eén dag | Levenslied | **Tussen kunst & kitsch**
 Nijmegen | Gratis

Het levenslied. Er is een groep mensen die deze liefhebberij normaliter weet te verbergen. Die groep verzamelt eens per jaar, dit jaar op 11 mei, in het Valkhofpark. De artiesten? Weten wij veel. Veel lokaal talent. Waarom tippen we dit? Je moet er heen. Om te zien wat er gebeurt als duizenden dronken academici het levenslied kapen. Omdat je nooit meer de kans krijgt je docenten, andere universiteitsmedewerkers en medestudenten zo te zien. Opdat je weet van hun geheim.

Manaña Manaña

Meerdaags | Roots, reggae & Balkan
Hip, hipperst, hippie!

Hummelo | 42,50 euro, inclusief camping
 Feest op het landgoed Enghuizen, in 2013 voor het eerst georganiseerd. Qua stijl: rootsmuziek van over de hele wereld. Bijzonder omdat: de artiesten veelal zelf ook blijven slapen en meerdere keren optreden. Ook: theater in het bos en je schijnt er zelf vis te kunnen vangen. 29 augustus-1 september.

Incubate:

Meerdaags | Rock | **Hip, hipperst, hippie!**
 Tilburg | Prijs: afhankelijk van dag

De zomer loopt al op het eind als 15 september in Tilburg Incubate van start gaat. Incubate duurt zeven dagen. Variatie is het sleutelwoord. Je kunt er dansen, daarna op de volgende locatie met een kopje koffie jazz luisteren, om vervolgens de pit in te duiken bij een metalband. Afsluiten met een stukje theater? Kan, wat jij wil.

Have a nice day

Eén dag | House & Techno | **Gewoon, nice**
 Eibergen | 29 euro

Sommige mensen brengen schoolboeken naar Afrika, de bedenkers van Have a nice day brachten house en techno naar de Achterhoek. Mensen die graag naar het oosten reizen om eens op een andere plek tegen Nijmeegse koppen – oefen maar vast: 'hé hoi jij hier?' – aan te kijken, moeten echt een kaartje kopen. 5 juli.

- Meerdaags
- Eendaags
- Tussen Kunst en Kitsch
- Gewoon, nice
- Hip, hipper, hippie

IER

Het zonnetje schijnt, de lucht is blauw, dus zet die televisie uit en naar buiten, gauw gauw gauw. Het festivalseizoen gaat van start. Vox maakte een routemap voor je.

Tekst: Annemarie Haverkamp / Foto: Dick van Aalst

UNDERGROUND

Niet alleen mollen en muizen opereren ondergronds. Jan Gerritsen, technicus bij de vakgroep Scanning Probe Microscopy, waant zich al jaren veilig in de voormalige atoomkelder (ja, die hebben we!) onder het Huygens. Lekker actueel, zo met die nucleaire top.

De Randstad mag dan even op de kop gezet zijn door een atoomtop, Jan Gerritsen wordt elke dag herinnerd aan een atoomdreiging. Of nou ja, dat zou kunnen. Al bijna dertig jaar werkt hij in een voormalige atoomkelder onder het Huygensgebouw. De zware stalen deuren herinneren nog aan de oude functie van het souterrain, net als plankjes op de muren. Vroeger zaten daar ventielen

die de luchtdruk in de ruimte moesten regelen bij een atoomaanval. De gaten die achterbleven nadat de ventielen waren verwijderd, zijn nu dichtgetimmerd.

"Dit was een mooie trillingsarme ruimte waar wij onze experimenten konden doen", vertelt Gerritsen. Hij is technicus bij de vakgroep Scanning Probe Microscopy. 'Zijn' microscopen kijken niet, maar tasten met een

minuscule naaldje een oppervlak, bijvoorbeeld van een dierenhersencel, af. "Daarmee zien wij meer dan we met een optische microscoop kunnen zien." Inmiddels heeft de vakgroep in het Huygens ook een trillingsvrij lab waar daglicht naar binnen schijnt, maar in de atoomkelder worden nog steeds experimenten gedaan. Gerritsen: "Nu even niet. Onze microscoop is in Korea ter reparatie."

PUNT!

NIEUWS

Strategisch Plan 2015-2020

De GV (Gezamenlijke Vergadering) overlegt met het college van bestuur over het nieuwe Strategisch Plan. Aan de orde zijn geweest de onderdelen Profiel en Identiteit, Onderzoek en Onderwijs.

Profiel en Identiteit

De RU houdt vast aan de huidige koers en maakt daarin een aantal bewuste keuzes. Zo wil zij inzetten op betere internationale profilering, op een versterking van de reputatie en op dat wat haar onderscheidt van andere instellingen, zoals de brede, disciplinaire bachelors en toonaangevende onderzoeksprogramma's. Het college van bestuur gaf aan goed op de hoogte te zijn van de omgeving van de universiteit, zowel landelijk als internationaal bezien, en te weten met welke concurrentie zij te maken heeft. De GV had met name kritiek op het feit dat deze kennis niet duidelijk naar voren komt in het Strategisch Plan en dat zij onderbouwing van de keuzes mist.

Onderzoek

De Gezamenlijke Vergadering wilde vooral weten welke consequenties verbonden waren aan de strategische keuze voor tien topgebieden van onderzoek: hoe verhoudt deze keuze zich tot de ambitie om een brede onderzoeksuniversiteit te zijn? Het college van bestuur heeft aangegeven dat er niets wijzigt aan het huidige toewijzings- en interne financieringsmodel, zodat ook buiten de topgebieden onderzoek mogelijk blijft. Wel krijgen de topgebieden prioriteit bij de inzet van tijdelijke middelen, bijvoorbeeld bij het aantrekken van toponderzoekers of investeringen in de infrastructuur. Facilitering van topgebieden over een langere periode (zeg tien jaar) is een belangrijke beleidskeuze. Juist deze topgebieden onderscheiden onze universiteit van andere universiteiten in Nederland en Europa.

Onderwijs

De GV is ervan overtuigd dat verdere digitalisering van het onderwijs kan helpen om het beste uit onze studenten en docenten te halen. Op dit moment maakt ons onderwijs nog onvoldoende gebruik van de grote mogelijkheden van digitalisering. De universiteit zou ruim baan moeten geven aan de ontwikkeling van *weblectures*, online discussiefora, zelftoetsen, digitalisering van het studiemateriaal et cetera. Docenten moeten ondersteuning krijgen bij het verbeteren van de digitale componenten van hun cursus.

De licentie voor Blackboard verloopt op korte termijn. Voor het besluit over eventuele verlenging moeten alle alternatieven zorgvuldig worden onderzocht. De GV blijft over deze onderwerpen intensief in gesprek met het college.

INTERVIEW

Iedere maand worden twee leden vanuit de Gezamenlijke Vergadering geïnterviewd. Wie zijn ze en wat doen ze? Deze maand: Esra Hageman en Jos Groenewegen.

Esra Hageman, is fractievoorzitter van asap en lid van de Universitaire Studentenraad.

Wat studeer je? "Culturele antropologie en ontwikkelingsstudies."

Wie is je grote voorbeeld? "Een specifiek voorbeeld heb ik niet, maar er zijn veel verschillende mensen die ik op verschillende manieren bewonder."

Wat is je speerpunt in de USR? "Ik vind het erg belangrijk dat studenten op de juiste manier worden voorbereid op de arbeidsmarkt. Op dit moment rondt studenten vaak hun studie af zonder dat ze een concreet beeld hebben van de richting die ze op willen en hun persoonlijke mogelijkheden daarbinnen. De organisatie van de Radboud Career Week was een stap in de goede richting."

Naast vergaderen, heb je vast andere hobby's. Welke? "Als ik vrije tijd heb besteed ik die het liefst aan een gezellig avondje met vriendinnen of een festival. Ik hoop in de toekomst weer saxofoon te gaan spelen en salsadansen weer op te pakken."

Wat is je favoriete plek op de campus? "Een plekje in de zon op het terras van het Cultuurcafé vind ik heerlijk!"

Als je een dag de rector was, wat zou je dan gaan doen? "Studenten hebben vaak nauwelijks contact met mensen buiten hun eigen opleiding of faculteit, terwijl dat erg verrijkend kan zijn. Ik zou een groots evenement organiseren om alle studenten van verschillende studierichtingen en faculteiten met elkaar in contact te brengen. Op die manier zou ik proberen om deze 'eilandjescultuur' te doorbreken."

Jos Groenewegen zit in de Ondernemingsraad namens Algemeen Universitair Belang (AUB).

Wat is je functie? "Als manager Identity & Access Management zorg ik voor ICT toegangen en autorisaties. Daarnaast ben ik informatie-architect. Ik zorg dat de informatiesystemen op een goede manier op elkaar aansluiten."

Wie is je grote voorbeeld? "Ik heb niet één groot voorbeeld. Er valt in iedereen wel iets te ontdekken om een voorbeeld aan te nemen en juist door dat in mensen

Jos Groenewegen en Esra Hageman

Foto: Robert Appels

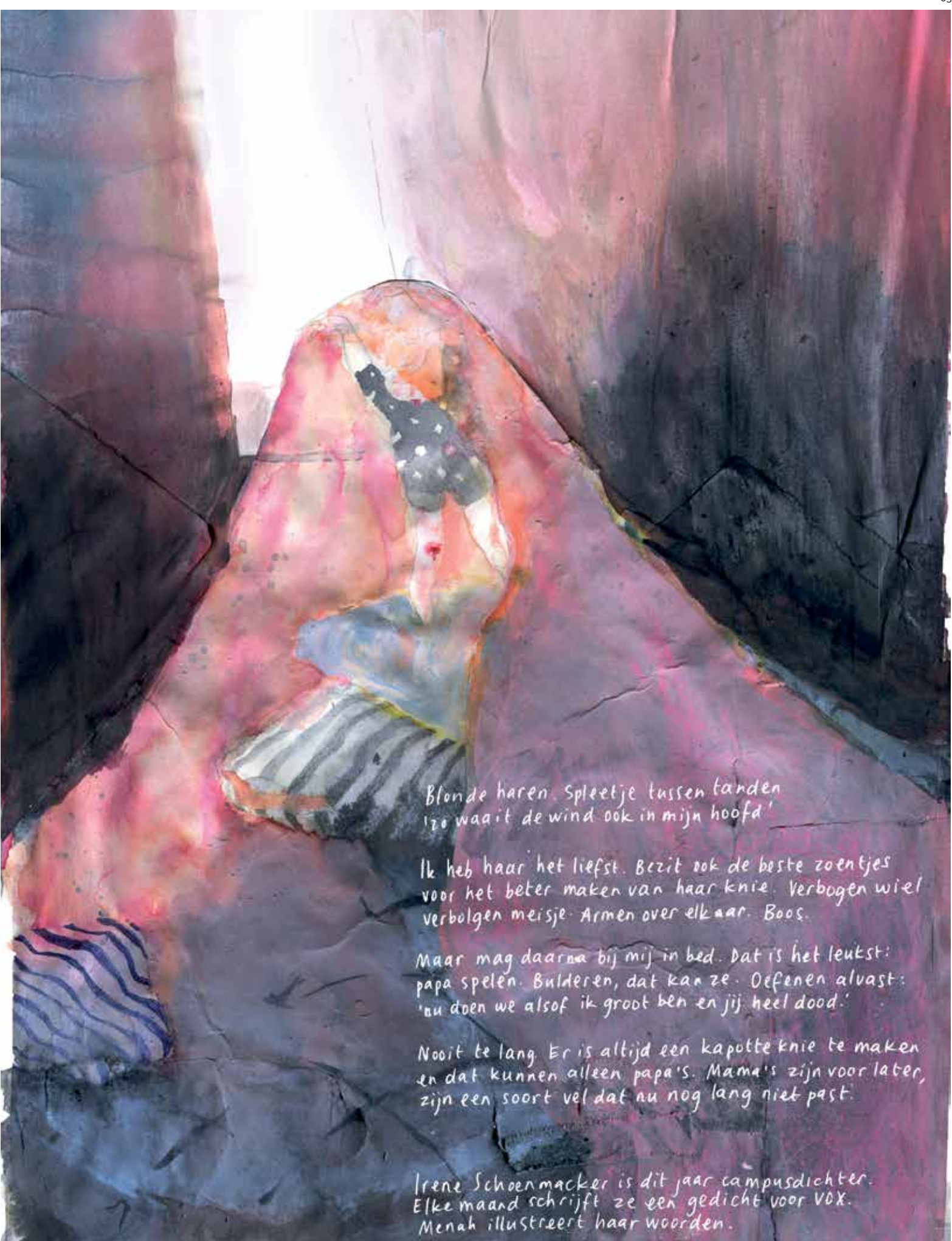
te zoeken en ze er ook om te waarderen kun je altijd weer zelf zaken vinden waar je aan kan werken."

Wat is je speerpunt in de OR? "Mijn doel is ervaren medewerkers hun kennis te laten overdragen en hiermee jongere medewerkers groeimogelijkheden te bieden, en hen niet te laten wachten tot er een plek vrij komt. We moeten als RU de jarenlange ervaring van onze oudere medewerkers inzetten via onze jonge garde, nu ze beiden nog bij ons rondlopen."

Naast vergaderen, heb je vast andere hobby's. Welke? "Ik zet me in als bestuurder voor Scouting Nederland en *De Lastpost*. Daarnaast loop ik veel hard en ik wandel."

Wat is je favoriete plek op de campus? "De botanische tuin in de Hortus Arcadie achter Park Brakkenstein. Een plek waar ik door een rondje wandelen altijd mijn gedachten weer kan ordenen."

Als je een dag de rector was, wat zou je dan gaan doen? "Kijken naar het nieuwe declaratiesysteem. Hoewel elektronisch declareren voordelen biedt, zou wat mij betreft de gebruikersvriendelijkheid voor de medewerker beter moeten. De declarerende medewerker moet centraal staan en niet de administratie."

Blonde haren. Spleetje tussen tanden
Izo waait de wind ook in mijn hoofd'

Ik heb haar het liefst. Bezit ook de beste zoentjes
voor het beter maken van haar knie. Verbogen wiel
vervolgen meisje. Armen over elkaar. Boos.

Maar mag daarna bij mij in bed. Dat is het leukst:
papa spelen. Bulderen, dat kan ze. Oefenen alvast:
'nu doen we alsof ik groot ben en jij heel dood.'

Nooit te lang. Er is altijd een kapotte knie te maken
en dat kunnen alleen papa's. Mama's zijn voor later,
zijn een soort vel dat nu nog lang niet past.

Irene Schoenmacker is dit jaar campusdichter.
Elke maand schrijft ze een gedicht voor VOX.
Menah illustreert haar woorden.

WIJ VOLGEN ONS HART

Tekst: Annemarie Haverkamp en Jolene Meijerink / Foto's: Duncan de Fey

Jarenlang zit je comfortabel op de stoel van de directeur. En opeens weet je het: je wordt ijsverkoper. Of je gaat weer studeren. "Zou je dat nou wel doen", vragen de mensen in je

omgeving. Ja, dat zou je doen! Jeroen Pohlmann, Frans Nies en Judith Steenkamer springen in het diepe. Ze zeggen hun (vaste) baan op om een onzekere toekomst te omarmen.

**Is: directeur Nijmeegs
Universiteitsfonds (SNUF)**

Wordt: IJsverkoper

"Wie wordt er nou niet blij van een ijsje? IJs is een verleidingsproduct, je valt ervoor als je er langs loopt. Ik begin een ijssalon, Wijs, in Gendt. Ik heb al jaren een moes-tuin in Beek-Ubbergen. Het is toch logisch dat je de melk niet uit het buitenland haalt, maar bij de boer om de hoek? Ik ga zelf ijs maken van boerenmelk – die is lekker vet – en van appels en kersen die je bij wijze van spreken zelf van de boom had kunnen plukken. Ik bak er Luikse wafels bij. Lekkere dingen maken vind ik leuk.

Een eigen zaak zit al tien jaar in mijn hoofd. Ik heb bedrijfskunde gestudeerd. Afgelopen zomer maakte ik de balans op: waar wil ik staan over vijf jaar? Ik werk al veertien jaar op de universiteit en

heb een van de leukste banen die er is, ik ambieer geen andere functie. Maar ik wilde wel iets heel anders gaan doen, kleinschalig en met mijn handen. In Wageningen heb ik de opleiding 'ambachtelijk ijs bereiden' gevolgd. De winkel ga ik eerst in mijn eentje runnen. Met mijn vrouw – zij is fysiotherapeute – heb ik voor het eerste jaar afgesproken: de uren dat ik thuis ben, zijn meegenomen. Ik heb een huis en een kind, er moet wel brood op de plank komen.

Ik zou ontzettend graag met een ijsstentje terugkomen op de campus. Penn State University in de VS heeft een eigen *creamery*. Alumni kunnen per post bakken ijs bestellen. Dat gaat per gallon (vier liter, red). Ons collegebestuur wil de campus leefbaarder maken, dan is een ijswinkel toch een heel goed idee?"

**JEROEN POHLMANN
(35): 'LEKKERE DINGEN
MAKEN VIND IK LEUK'**

**Is: creatief directeur bij Gloed
Communicatie**

Wordt: student kunstgeschiedenis

"Na de middelbare school wilde ik eigenlijk geschiedenis studeren, maar in die tijd was de werkloosheid hoog. Ik koos, redelijk opportunistisch, voor rechten. Dat bleek echter niet mijn studie te zijn. Al gauw stapte ik over op ontwerpen. In de jaren daarna bouwde ik een succesvol ontwerp bureau op. Maar de interesse in geschiedenis bleef onverminderd en spitste zich toe op kunstgeschiedenis. Mijn werk is door de jaren heen

flink veranderd. De rol van de opdrachtgevers is dwingender geworden. Het moet te snel af en voor creativiteit is dus steeds minder ruimte. Dat vind ik een slechte ontwikkeling. Niet alleen voor de ontwerper, maar ook voor de opdrachtgever.

Geruime tijd geleden hakte ik de knoop door. Mijn collega's kon ik het helaas pas een paar maanden geleden vertellen. Het was moeilijk om het geheim te houden. Per 1 mei stop ik met mijn werk bij het ontwerp bureau. Het werk loslaten wordt geen enkel probleem, dat ga

ik niet missen. Mijn collega's wel. Qua levensstijl verandert er voor mij en mijn vrouw niet veel. Nu zit ik doordeweeks op mijn kantoor, vanaf september ben ik alsnog de hele dag van huis; college volgen of studeren in de UB. Als student kunstgeschiedenis krijg ik weer de tijd om rustig bezig te zijn met iets wat me interesseert.

Boeken lezen over kunst doe ik al lang, maar er is nooit iemand die mijn zienswijze tegensprekt.

Discussiëren met mensen die net zo geïnteresseerd zijn in kunst als ik, dat lijkt me heerlijk."

**FRANS NIES (57):
'HET WERK LOSLATEN
IS GEEN PROBLEEM'**

**Was: programmamaker bij
het Soeterbeeck Programma
Is: fulltime portretschilder,
sinds de zomer van 2013**

"Ik heb geen moment spijt gehad van mijn beslissing. Ik ben blij dat ik eindelijk mijn dromen kan najagen. Laat je niet weerhouden door onzekerheid. Natuurlijk kan het mislukken, maar als je het niet probeert, wordt het zeker geen succes.

Mijn hele leven heb ik getekend, tijdens mijn studie wat minder. Maar ik miste het en pakte het na het afstuderen weer op. Al snel daarna stapte ik over op schilderen. Toen kwam ik tot het besef: dit is wat ik wil gaan doen. Ik nam mezelf voor dat ik fulltime ging schilderen, zodra ik het idee had dat mijn werk goed genoeg was. Dat dat ene schilderij dat er goed uitziet geen toevalstreffer is. Ik werkte parttime bij het Soeterbeeck Programma. Het werk was interessant en ik had leuke collega's. In april 2013 won mijn portret van Beatrix de publieksprijs in de expo 'Beelden van Beatrix' en dat leidde tot meer opdrachten. Met mijn hoofd was ik niet meer bij mijn Soeterbeeck-werk. Dat was het moment dat ik besloot te stoppen bij de universiteit om fulltime te gaan schilderen.

Soms ben ik bang dat het alsnog mislukt. Schilder zijn is een hartstikke onzeker bestaan. Maar ik heb het gevoel dat ik hiervoor in de wieg ben gelegd. Op dit moment heb ik een paar opdrachten lopen, maar wie weet hoe mijn leven er over een half jaar uitziet. Toch ben ik blij dat ik de gok heb gewaagd. Het lijkt me veel erger dat je alles laat vallen voor de zekerheid van bijvoorbeeld een vaste baan. Niets is zeker, ook die vaste baan niet. Er kan van alles gebeuren."

JUDITH STEENKAMER (33): 'IK BEN HIERVOOR IN DE WIEG GELEGD'

OOK IRENE ROOZEN BRAK HAAR PROMOTIE AF

HELP

DE AIO VERZUIPT

Na vijf jaar is aio Jimmy Israel (32) gestopt met promoveren. Hij vraagt zich af of hij een uitzondering is. Nee, dus. "Het massale afhaken en uitlopen van promovendi is een enorme vernietiging."

Tekst: Jimmy Israel / Foto's: Mona van den Berg

In 2008 begon ik vol goede moed aan mijn promotietraject, samen met twee anderen op het laboratorium Hematologie van het Radboudumc. Er gaat bij leukemie iets mis met de rijping van bloedcellen, en ik zou fundamenteel onderzoek gaan doen naar een van de vele eiwitten die erbij betrokken zijn. Promoveren binnen vier jaar stond niet in de planning – ik wist wel dat de meesten bij ons er langer over doen. Maar vijf jaar zou genoeg moeten zijn. Vier mooie artikelen schrijven en klaar is Kees.

Het is nu ruim vijf jaar later. Maar helaas: géén promotie. Sterker, ik heb onlangs besloten ermee te kappen. Waarom nu? Ik had nog twee artikelen te gaan, en wellicht nog twee jaar ploeteren voor me, maar het vooruitzicht op een loopbaan als wetenschapper is me allengs minder gaan bevallen. Te veel regel achter het bureau, te weinig (leuk) zoekwerk in het laboratorium. Waarom het allemaal toch zo lang duurde? Niet alleen een druk sociaal leven zat in de weg, belangrijker is dat ik twee van mijn experimenten niet kreeg omgewerkt tot een artikel. Hypothese niet bevestigd, geen resultaat. Raar eigenlijk, want mijn experimenten leverden wél kennis op. Daar is het laatste woord nog niet over gezegd.

Gekwakkelt

Afhaken bij iets waar je jaren naartoe hebt gewerkt is niet leuk. En roept allerlei vragen op. Hoe is het de rest van mijn lichting-2008 vergaan? Ben ik een uitzondering? En wat doen de beleidsmakers eraan om het rendement te verbeteren? Ik besluit het uit te gaan zoeken. Ik kan dicht bij huis beginnen. Van het drietal waarmee we in 2008 begonnen is nog niemand gepromoveerd. Voor ons allemaal gold dat na vier jaar het contract werd beëindigd. Een van ons kreeg een aanstelling als postdoc en zal het komend jaar promoveren. Mijn andere collega van toen werkt nu vanuit huis. Ook zij zal, wie weet in 2015, wel tot een proefschrift komen. Mooie balans: drie begonnen, één gesjeesd en wellicht twee proefschriften na zeven jaar geploeter.

Van het cohort 2008 is de balans op te maken. Hoeveel van onze generatie hebben het gereed binnen vier jaar? Ik wend me tot de Dienst Personeelszaken, waar Wouter Brok en Pierre Nouws me willen ontvangen om over de rendementen te praten. Voorafgaand melden ze me dat zij slechts zijdelings over het promotiebeleid gaan, en al helemaal niet over het medisch clus-

ter. Maar wel houden ze nauwgezet de stand van zaken bij en willen ze me graag ontvangen om over rendementen te praten. Ze mailen vooraf een waslijst aan documenten. Vragenlijsten, cijfers van alle jaren, vergelijkingen tussen instituten en universiteiten. Een goudmijn. Zoveel is zeker: als er iets mis is met promoveren, ligt het niet aan de documentatie.

Hoeveel wetenschappers in de dop startten in 2008 met een promotietraject? 224. Hoeveel konden na vier jaar de bul in ontvangst nemen? 7. Het staat er echt: 7, dus 3 procent. Goed, een jaartje uitloop neem ik mee, ook al omdat sommigen van ons een contract hebben voor vier dagen in de week (en dan mag je er vijf jaar over doen). Binnen vijf jaar telt het aantal gelukkigen van mijn cohort 42, 19 procent van alle starters in Nijmegen. En het kwakkelde aan de Radboud Universiteit al jaren, al maakt geen cohort het zo bont als het mijne. En verder noteer ik op mijn lijstje dat van mijn 2.688 jaargenoten in Nederland, 30 procent in vijf jaar is gepromoveerd. Nog steeds bar weinig, maar wel 10 procentpunten beter dan in Nijmegen. Op een vergelijkbare universiteit als Utrecht haalt liefst 54 procent binnen vijf jaar de eindstreep, in Tilburg en Leiden is dat een derde. Nieuwe

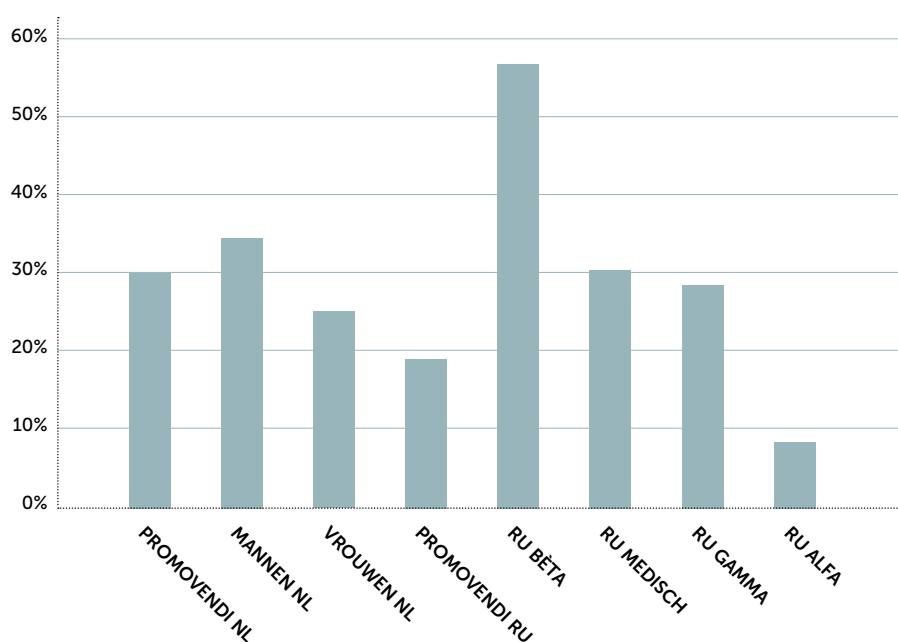
vraag op mijn lijstje voor Brok en Nouws: wat doen we in Nijmegen niet goed?

Ter voorbereiding spreek ik met een lotgenoot, mijn oud-studiegenoot Irene Roozen, die een jaar eerder dan ik aan haar promotie begon en het binnen anderhalf jaar al voor gezien hield. We zijn allebei 32 en kijken nu al terug op een geknakte loopbaan – als wetenschapper in elk geval.

Net als ik sloeg Irene vol vertrouwen de weg naar het proefschrift in. Als biomedicus met een achtergrond in de bewegingsleer kwam het perfect uit onderzoek te doen naar de taalgestuurde motoriek van te vroeg geboren vijf- en zesjarigen. Op die leeftijd leer je touwtje springen, schrijven, en allerlei spelletjes, en waar gaat het bij deze kinderen vaker fout? “Het was voor mij een logische keuze”, zegt Irene, “die perfect aansloot bij de opleiding en de masterstage. Toen de vacature voorbij kwam, aarzelde ik geen moment.”

Maar de droom viel dus in duigen. Waarom? Omdat het gedroomde onderzoek in de speelkamers werd verdrongen door schrijfwerk aan artikelen. 5 procent van de tijd restte voor de experimenten, wat voor haar de deur dicht deed. De geruststellende woorden van haar

GEPROMOVEERD NA VIJF JAAR (LICHTING 2008)

IRENE LOOPT NU HARD

IRENE HELPT VRIENDIN

begeleider (“even door de zure appel heen bijten”) gaven geen hoop: maand na maand hield de druk om te schrijven aan en na anderhalf jaar was het genoeg. “Ik liep met mijn ziel onder de arm op de afdeling, ook al omdat ik binnen dit onderzoek de enige promovendus was. Inhoudelijk overleg was dus lastig. Het was uiteindelijk een senior-collega die me van de gang plukte toen ik er helemaal doorheen zat. Nog meer dan mijn begeleiders heeft hij me geholpen met mijn keuze om te stoppen.” Het is leuk om Irene weer te treffen vanwege dit verhaal. Haar beslissing om te stoppen is de enige juiste geweest, denk ik – en zo denkt ze er nu ook zelf over. “Het was een moeilijke beslissing, want ik gooi niet snel de handdoek in de ring, maar ik heb er nooit spijt van gehad.” De afgelopen vier jaar heeft ze gewerkt in de zeilvaart, als begeleider op bootreizen voor gehandicapten. Inmiddels is ook dat leven voorbij en is ze op zoek naar een nieuw avontuur.

Werkdruk

Waarom doen we er met z’n allen zo lang over, als we al niet uitvallen? Ik ga te raden bij het Promovendi Overleg Nijmegen (PON), dat elke vier jaar een enquête afneemt, de laatste dateert van 2012. Mijn eigen onbehagen, over het niet gepubliceerd krijgen van artikelen, staat tot mijn geruststelling in de top drie van grootste stressfactoren van aio’s. Ook in de PON-enquête van vier jaar eerder staat het publiceren in de top drie. De universiteit maakt kennelijk weinig haast met het aanpakken van dit probleem. Een ander urgent probleem volgens de enquêtes

blijkt de begeleiding – eveneens een stressfactor die zowel in 2008 als in 2012 in de top drie staat. 10 procent noemt de dagelijkse begeleiding beneden de maat en bijna 30 procent heeft behoefte aan meer. Een kwart van de ruim vijfhonderd respondenten heeft bovendien nog nooit een functioneringsgesprek gehad.

**‘DE HOOGLERAREN
ZIJN EEN ZWAKKE
PLEK. HUN REPUTATIE
HANGT AF
VAN HET AANTAL
PUBLICATIES, NIET
VAN HUN BEGELEI-
DINGSTAAK’**

En hoewel elke promovendus in de arbeidsovereenkomst afspraken vastlegt over de begeleiding, blijkt dat minder dan de helft van de promovendi een jaarlijks begeleidingsgesprek heeft. Waar ik het meeste van schrik is de werkdruk. Mijn celkweekjes hielden geen weekend en ook ik moest wel eens terug naar het lab, maar van overdreven extra uren of werkdruk was geen sprake. Nee, dan mijn lotgenoten: liefst twee derde maakt structureel overuren en meer dan helft ervaart een ‘te hoge werkdruk’. ‘Alarmerend veel’, schrijft het PON, dat dan ook pleit voor betere afspraken om de werkdruk van pro-

movendi in toom te houden. De rapportage van het netwerk biedt genoeg aanknopingspunten, want de redenen van de werkdruk staan keurig op een rijtje: de promovendus krijgt te veel werk op het bordje geschoven; goede tweede is het opgejaagde gevoel om de artikelen op tijd af te ronden.

De PON-enquête laat ook haar licht schijnen op het waarom van het uitlopen. Als meest genoemde reden wijzen de aio’s op de onderschatting van de uitvoeringstijd van het onderzoek. Verder spreken ze van te ambitieuze projecten en valt bovendien het schrijven van artikelen (veel) zwaarder dan gedacht. Al met al wordt het promotieprobleem steeds nijpender: zó hard werken en dan nog haalt de overgrote meerderheid jaren te laat de eindstreep (als die al gehaald wordt). Het PON noemt als oplossing: haalbare doelen stellen, striktere regelgeving over de promotie-afspraken en een toezien oog van bijvoorbeeld de decaan.

Ik kan er zelf nog een aanbeveling aan toevoegen: de publicatiedruk wordt stukken minder als ook ‘mislukte’ experimenten tot artikelen leiden. Of tot een registratie in een database. Dan kunnen onze opvolgers bekijken wat we allemaal al hebben uitgeprobeerd, zodat ze niet dezelfde ‘fouten’ maken als wij. Logisch, lijkt me. Met zo’n database had nu voor mijn naam die zo lang gekoesterde titel kunnen staan. En dan had de universiteit de premie voor mijn promotie op kunnen strijken. Alleen al vanwege het uitvallen van mij en Irene loopt de RU 180.000 euro mis.

HANNEKE

IRENE SCHRIJFT SOLLICITATIEBRIEVEN

Begeleiding

Wouter Brok en Pierre Nouws zitten in het Erasmusgebouw voor me klaar. Als eerste wil ik weten hoeveel mensen zoals ik vroegtijdig afvallen. Ik heb inmiddels een karrenvracht aan documenten, maar helaas: niemand weet het precies. Wel is bekend hoeveel aio's het binnen anderhalf jaar voor gezien houden: dit percentage schommelt al een aantal jaren rond de 10. Naar het totaal aantal afhakers moeten we een slag slaan, de beste gok is dat een op vijf promovendi de eindstreep niet haalt.

Nouws en Brok leggen uit dat het aanhoudend relatief lagere promotierendement een punt van zorg is, dat de universiteit wil gaan aanpakken. "Er moet vooral veel gebeuren in de relatie tussen de begeleider en de promovendus en in de onderzoeksinstituten", zo stelt ook afdeling

MSO die zich primair bezighoudt met het promovendibeleid van de RU. "We zien grote verschillen in rendement tussen de begeleiders en tussen instituten." Het idee is dat onderzoeksgroepen in onderlinge bijeenkomsten gaan leren van elkaars goede voorbeelden. Ikzelf was over mijn begeleiding overigens prima te spreken.

Hamvraag aan Brok en Nouws: waarom zijn de rendementen jaar op jaar van een laag niveau? Nouws legt uit dat het de grootste moeite heeft gekost om vanuit alle hoeken en gaten van de campus de cijfers op een rijtje te krijgen. Jarenlang was het tasten in het duister. "We kunnen er nu eindelijk op basis van feiten over gaan praten, dat is al grote winst."

De universiteit heeft inmiddels een pakket maatregelen klaarliggen: het onderling contact

tussen promovendi verbeteren, 'welkomstdagen', een breed gratis opleidingsaanbod voor promovendi, een grondige herziening van de website voor promovendi plus: meer aandacht voor loopbaanoriëntatie. "Twee derde blijft niet in de wetenschap", zegt Brok. "Daar moeten we beter op inspelen en daarom organiseren we tweejaarlijks een loopbaandag."

Ik kijk na afloop naar het lijstje promotierendementen, uitgesplitst naar faculteit. In mijn eigen faculteit, de medische, is van mijn cohort-2008 inmiddels bijna 30 procent gepromoveerd, minder dan het RU-gemiddelde van een derde. De verschillen zijn groot. Het Donders Instituut is de beste: twee van de drie in 2008 gestarte aio's zijn klaar, en ook de bèta-faculteit slaagt erin relatief veel promovendi op tijd door het traject te loodsen: bijna 56 procent is binnen vijf jaar klaar. Onderaan bungelt de rechtenfaculteit: van de twaalf promovendi die in 2008 zijn gestart, kunnen we van één het proefschrift lezen. Dit blijkt een landelijk probleem. Brok denkt te weten waarom: "Talentvolle jonge juristen zijn erg in trek bij het bedrijfsleven. Soms worden ze al tijdens de promotie binnengehaald." En nu we het toch over verschillen hebben: uit de cijfers blijkt dat mannen het beter doen dan vrouwen, wat een gevolg zal zijn van hun hoge aandeel in het aio-corps van de bètarichtingen.

Pervers

Hoe zit het eigenlijk op landelijk niveau? Ik ontmoet Heleen van Luijn, oprichter van het Nederlands Instituut voor Onderzoek en

Jimmy Israel Geboren 1982 in Kerkrade, opgegroeid in Arnhem. In 2008 afgestudeerd als biomedisch wetenschapper met afstudeerrichtingen Toxicologie & Algemene pathofysiologie. Maakte kennis met het schrijven van teksten bij Han Beijersbergen tijdens een vak 'rapportagevaardigheden'. In september 2008 begonnen als onderzoeker in opleiding bij Laboratoriumgeneeskunde Hematologie van het Radboudumc. Daar een cursus 'Wetenschapsjournalistiek voor promovendi' gevolgd bij Henk Donkers in 2012. Kreeg vervolgens de smaak te pakken voor de journalistiek, waarin hij op zoek wil naar de tastbare, menselijke achtergrond van wetenschappelijk onderwerpen.

COLUMN

PH-neutraal

PH-neutraal is **docent en onderzoeker** aan de Radboud Universiteit.

Campusshop

Laatst kwam ik er een keer, in de campusshop. Eén van de glazen koffiebekers die wij ooit in een kerstpakket mochten ontvangen was na twee jaar intensief gebruik gesneuveld – een godswonder dat dat zo lang duurde gezien de frequentie waarmee ander serviesgoed het begeeft – en die bekers drinken zo prettig dat ik erop gebrand was een nieuwe te bemachtigen. En ja hoor, in de campusshop hadden ze ze. In verschillende maten ook nog, variërend van espresso- tot cappuccinoformaat, en in grote hoeveelheden. Nog steeds met het Radboudlogo, en de tekst die ik – door het gebrek aan Latijn in mijn opleiding – vertaal met 'In de naam van de heer gefeliciteerd', hetgeen altijd een feestelijk tintje aan mijn koffie geeft. Maar goed, rondkijkend in de campusshop vielen mij twee dingen op. Ten eerste: er was, buiten de verkoopster en ondergetekende als klant, niemand. Langduriger observatie leerde mij dat dat doorgaans zo is: de campusshop is de ultieme plek om te onthaasten, er is vrijwel nooit iemand. Ten tweede: op alles dat in de campusshop ter verkoop wordt aangeboden prijken het Radboudlogo en/of in grote letters 'Radboud Universiteit Nijmegen'. De wetenschapper in mij vermoedde hier onmiddellijk een causaal verband. Wie zit er te wachten op de dvd 'De rectorketen', een 'RU magneetclip mannetje' (wat dat ook mag zijn) of, het klapstuk, een 'Tandenborstel met RU opdruk en handig magneet ophang systeem' – ook nog eens voor de lieve som van vier euro tien? En, hoewel ik mezelf een fervent verzamelaar van T-shirts met universiteitslogo's mag noemen, heb ik nooit de neiging hoeven onderdrukken om een Radboudshirt te kopen, een product dat ik overigens ook nooit ergens anders heb gezien dan in de rekken van, jawel, de campusshop. Dat soort T-shirts koop je als souvenir, en toeristen zie je bar weinig op de campus. 't Is niet echt het meest efficiënte hoekje op de universiteit, de campusshop. Stond-ie in de binnenstad, dan was-ie allang failliet. Misschien moeten we dat ooit uit de Rafter gesneden hoekje maar weer gewoon teruggeven aan de mensa. Kan iedereen ook gewoon weer zitten tijdens de lunch en daarna de tandjes poetsen met een Kruidvatborstel.

EN ZE HEEFT VIER JAAR GEWERKT OP EEN ZEILKLIPPER
VOOR MENSEN MET EEN BEPERKING

Promotiebegeleiding (NIOP) in Den Haag, dat onder meer extra ondersteuning biedt aan promovendi die vastlopen. Op dit moment begeleidt zij 35 promovendi en dit aantal neemt elk jaar toe. De meest gehoorde klacht is een tekortkoming in de begeleiding. Uit eigen onderzoek onder 167 promovendi blijkt dat een kwart (zeer) ontevreden is over het aantal contacten. De promotor heeft het bijvoorbeeld te druk of er zijn meerdere begeleiders die elk iets anders van hun promovendi verwachten. "De hoogleraren zijn een zwakke plek", zegt Van Luijn. "Hun reputatie hangt meer af van het aantal publicaties, niet van hun begeleidingstaak, terwijl dit wel een belangrijk deel van het werk is."

Van Luijn noemt het massale afhaken en uitlopen een "enorme vernietiging". Voor iedereen die erbij is betrokken, betekent het een verlies: voor de promovendus aan vertrouwen, voor de afdeling aan artikelen, voor de hoogleraar aan tijd en de universiteit ten slotte loopt de promotiepremie mis. "Alle partijen hebben een groot belang bij het tijdig halen van de eindstreep, en toch slaapt het probleem zich voort." Een grote zorg van Van Luijn betreft de promovendi zelf. "Het loslaten van iets waar je jaren aan hebt gewerkt, is ingrijpend." Promovendi zorgen voor de bulk aan publicaties. "Het is eigenlijk pervers", zegt ze. "Universiteiten gaan er jaar in jaar uit mee door duizenden mensen aan te stellen, van wie ze vooraf weten dat velen van hen in eigen tijd de klus moeten afronden. Immoreel om willens en wetens zoveel jonge mensen op een *mission impossible* te zetten." Van Luijn begrijpt niet goed waarom

men zoveel mensen aanstelt, want driekwart kan toch niet verder in de wetenschap.

De oplossing schuilt ook voor de Radboud Universiteit aan de poort. Niet per se minder promovendi aannemen, maar ze wel beter selecteren. Er is hoop, want deze universiteit heeft sinds vorig jaar de zogeheten PhD Personality Questionnaire in werking gesteld. Vier faculteiten experimenteren sinds vorig jaar met deze vragenlijst. "Die moet zorgen voor een beter match tussen promovendus en promotietraject", zegt Pierre Nouws. De vragenlijst meet vijf persoonlijkheidskenmerken, bijvoorbeeld de mate van gestructureerdheid. De achterliggende gedachte: je kunt nog zo slim zijn, wie niet gestructureerd werkt, heeft minder kans op tijdige afronding. De PPQ zorgt voor aanvullende informatie bij de zoektocht naar de geschikte promovendus voor een project. Bovendien geeft het input voor het gesprek over meer optimale begeleiding. Het streven van de universiteit is dat 80 procent van de promovendi het proefschrift afrondt binnen twee jaar na afloop van het traject.

Ik zet een punt achter de zoektocht. Veel papier, zo stel ik vast, en minstens evenveel gelatenheid. Waarom blijft het zo rustig over een systeem dat – ik zeg het Van Luijn na – perverse trekken vertoont? Ik ga de wetenschapscommunicatie in. Al is het maar om het publiek uit te leggen dat er op universiteiten soms rare dingen gebeuren. *

Met medewerking van Paul van den Broek

DE FRUSTRATIE VAN HET NUL-RESULTAAT

Een onderzoeker moet een ontdekking doen. Iets vinden, wat het ook is. Want anders wordt het wetenschappelijke artikel niet geplaatst. Op nul-resultaten en replicaties zit niemand te wachten. Toch? Vox test vijf hypotheses.

Tekst: Mark Merks / Illustraties: emd 

Als wetenschapper vind je vaak niet waar je naar op zoek bent. Onderzoek doen kan heel ondankbaar zijn. Toch, als je een wetenschappelijk tijdschrift oppakt, zou je dat niet denken. Een gemiddelde uitgave bestaat uit resultaten. Uit een analyse door Daniele Fanelli, een onderzoeker aan de universiteit van Edinburgh, bleek dat maar 14 procent van de wetenschappelijke artikelen niet vindt waar het naar op zoek gaat. Dat is weinig: een halvering van het aantal gepubliceerde nulresultaten in 1990.

Nulbevindingen zijn niet populair, maar wel een bouwsteen van wetenschappelijk onderzoek. Vox formuleerde vijf hypotheses en testte die op de universiteit.

1 DE VERWACHTING: NUL-BEVINDINGEN ZIJN NIET RELEVANT

Chemici van het Institute for Molecules and Materials (IMM) ontwikkelden een gel met bijzondere eigenschappen. "Wanneer de gel op een bepaalde temperatuur is, dan wordt het steviger als je er druk op zet", zegt Roeland Nolte, emeritus hoogleraar Organische Chemie. "Het heeft veel mogelijkheden." Het opstijven van

het water in een zwembad, zodat je er overheen kunt lopen, is een buitengewoon prikkelend – maar nutteloos – voorbeeld. De chemici hebben meer relevante doelen voor ogen. "Denk aan een nieuw soort pleister, die de wond perfect afdekt en meerekt bij beweging." En zelfs dat is nog simpel. "Mijn collega Alan Rowan, die het project na mijn emeritaat heeft overgenomen, kijkt of het polymeer (een lange keten van moleculen, red.) een rol kan spelen bij stamcelonderzoek." De chemici vermoeden dat het mogelijk is om met het polymeer in een gecontroleerde omgeving een mini-spier of mini-orgaan te laten groeien. Door de structuur na te bootsen zou de ontwikkeling van de stamcel zelfs al in de juiste richting kunnen worden gestuurd.

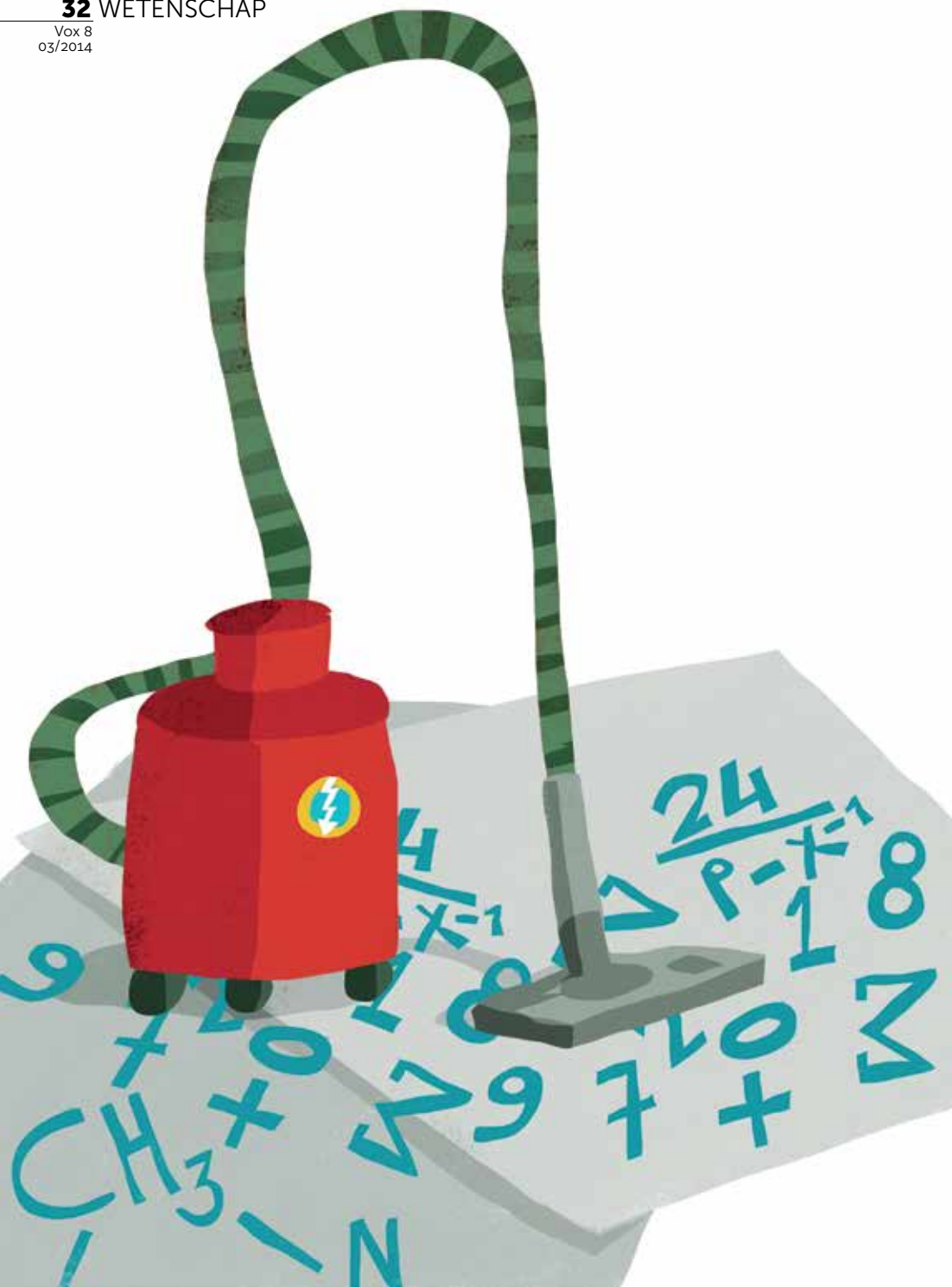
Niet gek, voor een vinding die Nolte vijftien jaar geleden bij toeval deed. Het vinden van de polymeer is het gevolg van een nulresultaat. Nolte: "Ik wilde isocyanide moleculen bin-

den aan nikkel om een bepaalde reactie te krijgen. Dat ging niet zoals ik had verwacht, er ontstond een bepaald neerslag. Toen ik dat neerslag beter ging bekijken, vonden we het gel-vormende polymeer, dat een schroefstructuur heeft." Het is een unieke reactie. "Met andere materialen was het niet gelukt. Het is deze precieze combinatie van moleculen die maakt dat het tot deze reactie komt. Toeval dat we het gevonden hebben? Ik spreek liever van serendipiteit."

Nolte beschreef de bevinding en gaf daarbij aan dat het vinden van deze specifieke verbinding het gevolg was van een nulresultaat. Daar bleef het in eerste instantie bij. De techniek was nog niet ver genoeg om er mee verder te gaan.

DE CONCLUSIE: een non-finding kan van grote waarde zijn.

2 DE VERWACHTING: NIEMAND ZIT OP NULBEVINDINGEN TE WACHTEN

Geneesmiddelenonderzoek kan op veel verschillende punten blijven steken. Tijdens het klinische gedeelte, het testen van het medicijn op mensen, moet het werkzame effect bewezen worden in minimaal twee grote studies, uitgevoerd door verschillende klinieken die onafhankelijk zijn van elkaar. Hoogleraar Farmaceutische Geneeskunde Henk Jan Out: "Negen van de tien ideeën komt deze eerste ronde niet door, gok ik." Nadeel is dat veel van deze mislukkin-

gen verdwijnen in een archiefkast. Dat leidt er toe dat andere wetenschappers elders in de wereld aan hetzelfde onderzoek beginnen. Het is een verspilling van tijd, middelen en moeite.

Dat is het vakgebied overigens niet ontgaan. Enkele jaren geleden, in 2005, is een controlestelsel ingevoerd. Wie in de deelnemende tijdschriften – en de grote partijen doen mee – wil publiceren, dient de studie bij aanvang geregistreerd te hebben. Niet geregistreerd? Dan geen publicatie. Gevolg is volgens Out dat meer studies het publieke domein bereiken, maar tot een publicatie leiden de 'mislukkingen' nog

niet snel. "Toch zijn er wel voorbeelden. Pfizer, een grote medicijnenfabrikant, deed veel onderzoek naar het verhogen van het goede cholesterol, in plaats van het verlagen van het slechte cholesterol. Dat leek veelbelovend, maar is in de klinische fase stilgelegd omdat de veiligheid van de deelnemers niet te garanderen was. Dat heeft tot een aantal publicaties geleid."

Out had als onderzoeker bij Organon zelf ook met die teleurstelling te maken. "Je ontwikkelt een dikke huid. Maar een onderzoek dat we rond 2005 uitvoerden staat me specifiek bij. Tijdens het laboratoriumonderzoek zagen we spectaculaire effecten bij de behandeling van reumatische artritis. Het belooft een geweldige vondst te zijn, zowel voor patiënten als voor het bedrijf. Maar laboratoriumonderzoek en klinisch onderzoek zijn twee verschillende dingen. Bij de proefpersonen was geen enkel effect zichtbaar." Het onderzoek leidde wel tot een publicatie.

DE CONCLUSIE: wetenschappers zitten zeker op nulbevindingen te wachten, of dat nu in de vorm van een publicatie of op een andere manier wordt gedeeld. Weten waar anderen mee bezig zijn maakt het systeem efficiënter.

3 DE VERWACHTING: ALS JE NIET VINDT WAT JE ZOCHT, HEB JE NIETS GEVONDEN

Nijmeegse biologen vonden in 2007 een methaanetende bacterie op de bodem van een Italiaanse vulkanische modderpoel. Eenmaal terug in de laboratoria van het Huygensgebouw begonnen de problemen: geen enkele test die de biologen uitvoerden, leverde iets op. De bacterie wilde er niet groeien. "Totdat er een beetje modder uit de vulkaanbron werd toegevoegd", zegt hoogleraar Microbiologie Mike Jetten. Wat bleek? "De bacterie leeft op een zeldzaam aardmateriaal dat in de zure modder zit. Een spectaculaire ontdekking." Het publiceren ging echter niet zonder horten of stoten. *Nature* wilde het artikel niet plaatsen. Jetten: "De conclusie paste niet in het plaatje, in de manier van denken. Uiteindelijk waren we het spuugzat en hebben we het artikel aan een ander toonaangevend vaktijdschrift aangeboden. Daar werd het vlot geplaatst."

DE CONCLUSIE: niet vinden wat je zoekt, leidt tot gedoe. Het ontkrachten van de verwachtingen kan een ontdekking opleveren... die niet wordt geapprecieerd. Bladen staan niet per definitie te springen om resultaten die niet in het straatje passen.

4 DE VERWACHTING: HET DOEN VAN REPLICATIEONDERZOEK IS ZINLOOS, HET RESULTAAT WORDT NIET GEPLAATST

“De Amerikaanse socioloog Robert Putnam publiceerde een onderzoek waaruit bleek dat een cultureel diverse woonomgeving in negatieve relatie staat tot het sociaal kapitaal in die wijk”, zegt Peer Scheepers, hoogleraar Sociologie. “Kortom: in multiculturele wijken is het vertrouwen in de medemens lager, helpen mensen elkaar minder, doen ze minder vrijwilligerswerk. Dat was een vrij controversiële stelling, die ook in politiek en pers aandacht wist te trekken. Dat het onderzoek van Putnam is gebaseerd op Amerikaanse data, maar de conclusies één op één werden overgenomen, triggerde me om te zien of we de negatieve invloed ook in Europese data terug konden vinden.”

Het antwoord? “Nee. We hebben verschillende landen in Europa bekeken, nergens heeft etnische diversiteit een waarneembare invloed op het sociaal kapitaal in de woonomgeving. Wel vinden we veel verschillen tussen landen, Nederland en Scandinavië doen het bijvoorbeeld erg goed.”

Scheepers geeft aan dat het in de sociologie vrij gebruikelijk is om een Amerikaans onderzoek hier nog eens met Europese gegevens over te doen en vice versa. Het artikel dat daar uit voortkomt, wordt ingestuurd naar het tijdschrift dat het origineel plaatste, en de follow-up wordt vaak gepubliceerd. Data wordt vrijelijk verstrekt: als een collega om gegevens vraagt, is het goed gebruik die te delen.

Maar replicaties, een ander onderzoek helemaal overdoen, komt niet zo vaak voor. Allereerst omdat het niet goed is voor je carrière. “Ik denk dat, als je in onze tak van wetenschap verder wilt, het noodzakelijk is om zelfstandig en origineel onderzoek te doen. Met een replicatie is niets mis, maar met alleen replicaties kom je er niet.” En je wordt er niet populairder door. “Ik heb ooit het onderzoek van twee internationaal gerenommeerde collega's gerepliceerd. Eén van de onderzoekers kende ik persoonlijk heel goed. Het heeft hem veel pijn gedaan en we hebben jaren geen contact gehad. Eerlijk is eerlijk, hoewel ik wel achter mijn beslissing sta, vond ik dat erg onprettig. Inmiddels is het bijgelegd.”

DE CONCLUSIE: een onderzoek volledig repliceren is een ondankbare taak. Vakbroeders nemen het je kwalijk en tenzij je een grove fout ontdekt, is niemand geïnteresseerd in plaatsing. Maar, het design van een onderzoek nemen en het met eigen gegevens nog eens bekijken, is gemeengoed. Fouten in de originele studie komen zo ook aan het licht. Het resultaat is relevant en publicabel.

5 DE VERWACHTING: NULRESULTATEN WORDEN SIMPELWEG NIET OPGESCHREVEN

Het is binnen de psychologie gebruikelijk om met een meta-review van bestaand onderzoek te beginnen. “Op grond van die geaccumuleerde kennis bepalen we dan welke gaten in de kennis gevuld dienen te worden, dus wat innovatieve onderzoeksvragen zijn”, zegt hoogleraar Arbeidpsychologie Michiel Kompier. De onderzoekers realiseren zich dat ongepubliceerde resultaten onzichtbaar blijven. Maar het vergelijken en repliceren van ouder onderzoek maken deel uit van het proces.

De kans dat iedere hypothese wordt verworpen, is niet groot. Kompier kan zich niet herinneren ooit een artikel vol nulresultaten te hebben ingestuurd. “In ons type onderzoek stellen we vaak meerdere theoretisch interessante onderzoeksvragen. Bij zo’n vraag hoort een aannemelijke hypothese. Over zo’n hypothese kun je als het ware een weddenschap aangaan. De kans dat geen enkele hypothese empirische steun vindt, is niet groot. Of de hypothese nu wordt bevestigd of verworpen: in principe zijn beide mogelijkheden interessant – waarom hadden we verwacht iets te vinden en wat betekent het dat er niets is gevonden?”

Als voorbeeld wijst Kompier op onderzoek dat een promovendus uitvoerde naar de gevolgen van regelmatig overwerken. “De gedachte is dat veel overwerken leidt tot stress en problemen in de personele sfeer. Onze conclusie? Als de werknemer zijn of haar werk leuk vindt, zijn nauwelijks effecten waarneembaar. Verplicht overwerken, geen beloning ontvangen, of veel te veel uren maken, heeft wel aantoonbaar invloed.” Bepaalde verwachtingen zijn bevestigd, bepaalde stellingen verworpen, maar alle gestelde vragen zijn gepubliceerd. De wetenschappelijke wereld neemt dus kennis van de resultaten, ook als een hypothese verworpen wordt.

DE CONCLUSIE: nulbevindingen vallen niet op, ze zullen de kop van het artikel niet halen. Maar in de tekst van een artikel worden nulbevindingen wel weergegeven. Het is ook een kwestie van formuleren. Wie de afwezigheid van een resultaat op een bepaalde manier opschrijft, heeft toch iets ‘gevonden’. Zoals Vox zich in bochten heeft gewrongen om iedere verwachting zo te formuleren dat ze wordt ontkracht – dit stuk is in feite één groot nulresultaat – kan een wetenschapper dat in veel gevallen natuurlijk andersom doen. *

Je kunt natuurlijk alle stadskranten uitpluizen, honderden sites afgaan of je abonneren op een veel te frequente nieuwsbrief om erachter te komen wat Nijmegen komende maand te bieden heeft op cultuurgebied. Maar je kunt ook gewoon achterover leunen en vertrouwen op de mening van vier Vox-deskundigen.

LUISTEREN

ROBIN OOSTRUM (24),
STUDENT INFORMATICA, DJ IN
DOORNROOSJE EN FREELANCE
POPJOURNALIST

MOUNTAIN STATES

5 april, Merleyn

Dreampop uit 024.
5 euro, 22.00 uur.

TIMBER TIMBRE

15 april, Doornroosje

De Canadese filmmaker Taylor Kirk besloot enkele jaren geleden ingetogen, weemoedige folkmuziek te gaan maken. Zijn trio leverde met *Hot Dreams* alvast een van de mooiste platen van 2014 af.

13 euro. 20.30 uur.

ORANJEPop

26 april, Hunnerpark

Oranjepop was jarenlang een Nijmeegs begrip op Koninginnedag. Voor de eerste Koningsdageditie komen onder meer Eefje de Visser, Mozes and the Firstborn en The Naked Sweat Drips naar Nijmegen. 5 euro. Hele dag.

DREAMPOP M VLEUGJE RAD

Er lijkt maar geen eind te komen aan het aantal Nijmeegse muzikanten dat nationaal doorbreekt. Na onder meer *Go Back to the Zoo*, *De Staat* en *Navarone* staat de volgende band uit 024 al klaar. Dennis, Alex, Jeroen en Bart vormen samen het dreampopviertal Mountain States, dat in december zijn eerste EP uitbracht.

Tekst: Robin Oostrum / Foto: Mountain State

In de zomer van 2013 verscheen *El Sombrero*, de eerste single van de Nijmeegse band Mountain States. Na *De Staat*-klassieker *The Fantastic Journey of the Underground Man* (over danscafé Ndrgrnd) opnieuw een liedje over een uitgaansplek in de Molenstraat. Althans, dat suggereert de titel. Drummer van de band, Bart Vogelaar ontkent dit: "Het nummer *El Sombrero* gaat niet over de Nijmeegse kroeg, maar is een eerbetoon aan een groot artiest Enrique Rodríguez. Zijn muziek was de inspiratiebron voor dit nummer." De band, met studenten

van de Radboud Universiteit Jeroen Popelier (algemene cultuurwetenschappen) en Alex Popelier (psychologie) in de gelederen, komt er dan ook zelden: "Uitgaansplekken waar we op dit moment graag komen, zijn De Onderbroek, Ndrgrnd, Merleyn en De Plak. En uiteraard doen we de volgende dag een kopje brakheid bij The Fuzz."

El Sombrero is ook terug te vinden op de debuut-EP *Mountain States EP*. Hierop combineert de band hedendaagse dreampop met rechttoe-recht-

ET EEN BOUD

aan collegierock uit de jaren tachtig en negentig. Het leidde op verschillende muziekblogs tot vergelijkingen met bands als The Stone Roses, DIIV en Real Estate. In die laatste kunnen de heren van Mountain States zich wel vinden. Toch haalt de band niet alleen zijn inspiratie uit muziek: "We zijn ook gevoelig voor andere visuele aspecten. Denk bijvoorbeeld aan films, maar ook aan structuren van gebouwen en bepaalde steden. Dit zijn vaak plekken waar we graag in de toekomst willen optreden." Zo droomt de band ervan ooit op Primavera te spelen, het grootste festival van Spanje. Dichter bij huis staan onder andere het Valkhof Festival, De Kaaij en het Zomerkwartier nog op het wensenlijstje.

Waarom komt er tegenwoordig toch zo veel goede muziek uit Nijmegen? De heren geven toe dat er in de Waalstad een vruchtbaar muziek-klimaat heerst, maar weten niet

direct waar dit aan ligt. "Nijmegen is een heel fijne stad, waar op cultureel gebied veel moois wordt gemaakt en nog te maken is. Er worden toffe events georganiseerd, waar wij als band in de toekomst graag onze bijdrage aan willen leveren." Een band om in de gaten te houden dus.

Mountain States speelt op 5 april in Merleyn. Kaarten voor deze avond, met ook optredens van Yuko Yuko en The Black Cult, zijn voor vijf euro te koop via www.doornroosje.nl (Op vertoon van je studentenpas is het 2,50 euro).*

De Mountain States EP is te beluisteren op de bandcamp-pagina van de band: mountain-states.bandcamp.com

Mountain States treedt 5 april op in Merleyn. Kaarten zijn te koop via doornroosje.nl

UITGAAN

SIMON MAMAHIT (21), STUDENT PSYCHOLOGIE, UITGAANSEXPERT EN RAPPER DISCIPLINE

WHISKEYPROEVERIJ

19 april, drankhandel Versailles

Versailles Dranken in de Lange Hezelstraat heeft een van de grootste whiskeycollecties van Nederland. De maandelijkse proeverijen zijn dan ook leuk om mee te maken. Sigaar in de ene hand, glas in de ander en gezeteld op een Chesterfieldbank. 38,50 euro. 13.15 uur.

NMGN SUBCULTUUR

11 april, Lindenberg

Het illustere NMGN-subcultuurfeestje waar iedereen was tijdens oudejaarsnacht. Er wordt tech-hop en G-house gedraaid en een honderd procent 'glijgarantie' gegeven. 21 euro. 22.00 uur.

KONINGSdag MET BOOM-SHAKALAK SOUNDSYSTEM

26 april, Merleyn

De eerste Koningsdag vier je in *good old* Merleyn. Bereid je voor op keihard dansen op reggae, dub en rocksteady met dj-collectief Boom-shakalak! Bo Selecta! 5 euro. 23.00 uur.

ZIEN

MARLON JANSSEN (25), STUDENT ALGEMENE CULTUURWETENSCHAPPEN EN FILMFANAAT

WILLOW CREEK

9-18 April EYE Amsterdam

In deze 'found footage' horrorfilm gaan Jim en Kelly op zoek naar Bigfoot om vervolgens nooit meer terug te keren. Ondanks het stereotype verhaal – denk *Blair Witch Project* – wordt *Willow Creek* de beste horrorfilm sinds jaren genoemd. Kun je geen genoeg krijgen van bibberen? Bekijk dan de line-up van het Image Festival. 7,50 euro.

GO SHORT

9-13 April in Lux

Je wist het natuurlijk al lang, maar Go Short komt er weer aan! *Food* is dit jaar een van de focusprogramma's. Smikkellend van je wijn en popcorn kun je je dus ook vergapen aan al het lekkers dat op het doek te zien is. De Oscar-winnende short film *Helium* is ook zeker de moeite waard.

LEZEN

JELKO ARTS (21), STUDENT NEDERLANDS EN REDACTEUR BIJ LITERAIR TIJDSCHRIFT OP RUWE PLANKEN

MUZE

Esma Linnemann

Binnenkort verschijnt de eerste roman van documentaire-maakster en *Viva*-columniste Esma Linnemann. Hierin wordt bescheiden plattelandsmeisje Esma verliefd op gitarist Thomas, met wie ze samen door Europa en Amerika trekt. Totdat Thomas gitarist van Amy Winehouse wordt. Klinkt veelbelovend, toch?

BIRK

Jaap Robben

Nog een debuut: voormalige Nijmeegse stadsdichter Jaap Robben schreef al dichtbundels en succesvolle kinderboeken. In april verschijnt zijn eerste roman: in *Birk* verdrinkt Mikaels vader als hij zijn zoon uit zee probeert te redden. Mikaels moeder wordt weduwe en dwingt haar zoon de rol van haar echtgenoot in te nemen.

CITY2CITIES

5-13 april, Utrecht

Literair festival met een uniek concept: ieder jaar worden twee Europese steden in Utrecht samengebracht. Dit jaar zijn het Dublin en Boedapest, maar tussen de Ierse en Hongaarse auteurs staan ook Nederlandse schrijvers als Abdelkader Benali, Ingmar Heytze en Franca Treur.

VERBETER DE STAD, BEGIN BIJ STUDENTEN

Bij de gemeenteraadsverkiezingen kwam Nijmegen opnieuw als linkse stad uit de bus. Drie politici van GroenLinks, SP en D66, elk met een Radboud-achtergrond, maken een actielijst. Wat moeten studenten en wetenschap doen voor de stad?

**Lisa Westerveld (GroenLinks):
'STUDENTEN KUNNEN
ROC-SCHOLIEREN
HELPEN'**

"Een van de dingen die ik op de agenda wil krijgen, is een project dat ik in Amsterdam leerde kennen en dat kennis op de campus verbindt aan maatschappelijke vraagstukken. Studenten kunnen bijvoorbeeld worden ingezet bij huiswerkbegeleiding, in het bijzonder voor scholieren van het ROC wiens ouders geen geld hebben voor dergelijke begeleiding. Zo kunnen studenten bijdragen aan het terugdringen van schooluitval en taalachterstanden, en breng je

in één klap de stadsbewoners en de universiteit dichterbij elkaar. De gemeente kan hierbij een bemiddelende rol spelen.

Wat ik in de campagne weer heb gemerkt, is dat er voor veel Nijmegenaren een grote kloof gaapt tussen stad en campus. In het debat over kamerquota merk je dat er koudwatervrees is over het beschikbaar stellen van woningen voor studenten. 'Die kun je toch niet overal laten wonen', hoor je dan. Veel mensen zien studenten nog te veel als een aparte groep. Als studenten gaan bijdragen aan het oplossen van problemen in de stad, wordt die kloof vanzelf

kleiner, en dat is ook winst voor de studenten zelf."

Lisa Westerveld (32) treedt als nummer 2 van de kandidatenlijst van GroenLinks toe tot de nieuwe gemeenteraad van Nijmegen. Ze studeerde tussen 2003 en 2010 filosofie aan de Radboud Universiteit.

**Yurre Wieken (SP):
'STARTERSWONINGEN
IN DE WAALSPRONG'**

"Samen met SSHN wil de SP duizend extra studentenwoningen bouwen, bijvoorbeeld door grond te geven aan de studentenhuusvester. Studenten moeten ook veilig kunnen wonen, reden om de subsidie voor huurteams in stand te houden. Huurteams helpen huurders bij conflicten met hun huisbaas. De problemen zijn divers: soms gaat het om fysieke intimidatie door de verhuurder, maar slecht onderhoud of een te hoge huur komen ook voor. Dat zijn behoorlijk ingewikkelde juridische kwesties. Tenzij je rechten studeert, kom je daar zelf niet uit. Als verhuurders echt over de schreef gaan, moet de gemeente optreden. 1 juli is de Woonwet aangenomen, waardoor we verhuurders sancties kunnen opleggen, zoals boetes en het intrekken van vergunningen. Ik zou zeggen: laten we dat indien nodig dan ook doen.

OPINIE

**ZELF EEN OPINIE
INSTUREN KAN OOK
MAIL 'M NAAR
REDACTIE@VOX.RU.NL**
DE REDACTIE HEEFT HET RECHT
DE BRIEF IN TE KORTEN.

Ook in de Waalsprong gaan we aan de slag. Daar is grond voor tienduizend woningen, die de gemeente momenteel niet krijgt verkocht. De kosten voor de Waalsprong dreigen op te lopen tot 280 miljoen euro. Als dat niet verandert, ontstaat een gigantisch financieel gat. De SP wil dat de gemeente investeert in goedkope tot gemiddeld geprijsde huurwoningen. Dat is financieel betrekkelijk risicoloos, omdat mensen staan te springen om die huizen. Een paar jaar geleden is becijferd dat er behoefte is aan 3600 goedkope huurwoningen. Daar zetten we vol op in. Het voordeel is dat starters zo de mogelijkheid krijgen vanuit hun studentenkamers door te stromen naar de Waalsprong. Dat geeft de studentenwoningmarkt meer lucht. We voorkomen zo bovendien een braindrain. Het is niet de bedoeling dat Nijmegens intellectuele kapitaal de stad wordt uitgejaagd door een gebrek aan woningen. Bovendien is het voor pas afgestudeerden prima toeven in Nijmegen. De gezelligheid en het progressieve klimaat van de stad passen bij de mindset van jonge hoogopgeleiden."

Yurre Wieken (24) was bij de gemeenteraadsverkiezingen lijstduwer voor de SP en is masterstudent geschiedenis.

Rob Jetten (D66): 'MAAK DE STAD WEER AANTREKKELIJK'

"Als eerste wil ik de onrust bij mensen wegnemen. Vanaf volgend jaar worden ouderenzorg en jeugdzorg een verantwoordelijkheid van de gemeente. Dat raakt mensen die zorg nodig hebben diep, want ze weten niet waar ze aan toe zijn. Daarom is het belangrijk al die ontwikkelingen in de zorg te stroomlijnen. Daarbij kunnen de universiteit en hogeschool een grote rol spelen. We hebben een enorme campus waar veel slimme mensen studeren en werken. Laat wetenschappers adviseren bij het beleidsontwikkeling, en laat evaluaties en monitoring van maatregelen uitvoeren door studenten. Door een dergelijke samenwerking kan de gemeente gebruikmaken van wetenschappelijke inzichten. Dat zo'n samenwerking zeer vruchtbaar is, zie je in steden waar een technische universiteit huist. Daar worden

studenten bijvoorbeeld betrokken bij stedelijke ontwikkeling. Wij hebben een sociale universiteit, met genoeg kennis om het centrum aantrekkelijker te maken. En dat is nodig, want er is veel leegstand. Van sommige straten is het twijfelachtig of het over een paar jaar nog winkelstraten zijn. Ook cultuur speelt een grote rol. De culturele sector heeft door de bezuinigingen een flinke klap gekregen. D66 wil culturele organisaties de rust gunnen om te herstellen, zodat Nijmegen de culturele trekpleister van Oost-Nederland kan worden. De universiteit kan helpen de stad aantrekkelijker te maken. Een sfeervolle stad trekt studenten aan en dat zorgt weer voor een bruisende campus. De stad en de universiteit hebben elkaar nodig."

Rob Jetten (27) treedt als lijsttrekker van D66 toe tot de nieuwe gemeenteraad. Hij studeerde tussen 2005 en 2011 bestuurskunde aan de Radboud Universiteit.

COLOFON

Vox is het maandelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6
 Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen
 Tel: 024-3612112 Fax: 024-3612874
 redactie@vox.ru.nl
 www.voxweb.nl / @voxnieuws

Redactie: Paul van den Broek, Annemarie Haverkamp (hoofdredacteur), Jolene Meijerink, Mark Merks, Martine Zuidweg

Columnisten: Lieke von Berg, PH-neutraal

Aan dit nummer werkten mee:

Lydia van Aert, Jelko Arts, Tim van Ham, Jimmy Israel, Marlon Janssen, Simon Mamahit, Robin Oostrum, Irene Schoenmacker, Joep Sistermanns, Frek Turlings

Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Mona van den Berg, Duncan de Fey, Erik van 't Hullenaar

Illustraties: emdé, Menah

Vormgeving en opmaak: gloedcommunicatie, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet
 Tel: 023-5714745
 zandvoort@bureauvanvliet.com
 advertentie@vox.ru.nl

Abonnementen: Personeelsleden, studenten: €25,- o.v.v. student- of personeelsnummer. Overigen: €35,- over te maken op ING-Bank 1363505 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Adreswijzigingen: Abonnementen-administratie Vox
 Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen
 Tel: 024-3615804

Druk: MediaCenter Rotterdam

Vox Campus

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl

De volgende Vox verschijnt op 24 april.

DE RAGWEEK

Van **9 tot en met 16 april** is het Ragweek: een jaarlijks evenement waarbij studieverenigingen, studentensportverenigingen en studentenverenigingen zoveel mogelijk geld proberen te verdienen voor het goede doel. Het Ragweekbestuur kiest de goede doelen. Dit jaar gaat de opbrengst naar Stichting Kinderen van de Voedselbank en de Eardrop Stichting, een organisatie die jaarlijks artsen en audiologen naar Kenia en Ethiopië zendt om daar dove en slechthorende kinderen te helpen.

Een selectie uit het programma: **8 APRIL, 22:00 uur:** De Ragweek wordt om 0:00 uur ingeluid met een Kick-off Party in De Fuik. Drie behaarde mannen offeren hun borsthaar voor het goede doel: wordt er €150,- opgehaald, gaat er een harsstrip over hun tetterpijpt. Bij iedere €50,- extra wordt er een extra strip geharst! Locatie: De Fuik.

9 APRIL, 12:30 uur: Heb je altijd al willen weten hoe je in gebarentaal een biertje bestelt? Kom dan tijdens de pauze naar de les 'Gebarentaal voor Studenten'. Locatie: TvA 4.00.02.

14 APRIL, 21:00 uur: Ook dit jaar organiseren Cultuur op de Campus en Karpe Noktem weer een avond vol met muziek en bandjes. Locatie: Villa Van Schaeck.

Zie www.nijmegen.ragweek.nl

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN
VOOR **VOX CAMPUS** KUNT U
STUREN NAAR: VOXCAMPUS@VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX
VERSCHEIJNT OP 24 APRIL 2014.

ALGEMEEN

www.ru.nl/studentenkerk

4 t/m 6 APRIL: Retraiteweekend in Trappistenabdij Lilbosch te Echt. Een weekendje quality-time voor jezelf. De voorbereidingsavond voor dit weekend is op 31 maart om 19:00 uur. **17 APRIL, 12:45 uur:** Witte Donderdagsviering tijdens het getijdengebied (Nederlandstalig); 19:00 uur: Engels-talige eucharistie.

18 APRIL, 15:00 uur: Viering rond het kruis (Nederlandstalig); 19:00 uur: Kruisweg (Engelstalig).

19 APRIL, 21:30 uur: Paaswake (Oecumenisch, Nederlandstalig).

19 APRIL, 24:00 uur: Paaswake (Engelstalige eucharistie).

www.sciencecafenijmegen.nl

7 APRIL, 20:00 uur: Discussie-avond 'Big data: big science, big business, big future?' Met iedere muisklik laat je digitale sporen achter. Het verzamelen en analyseren van deze data biedt kansen voor wetenschap, bedrijfsleven en overheid. Tegelijkertijd bestaat het gevaar deze datavergeving ons gaan verstikken. Twee experts op het gebied van datamining en machinaal leren, Arno Siebes (UU) en Tom Heskes (RU), praten je bij. Locatie: The Shamrock.

CULTUUR

www.ru.nl/cultuuroopdecampus

1 APRIL, 20:00 uur: Kaf en Koren voorronde #3. In de laatste voorronde van deze studentenbandwedstrijd zorgen de bands Dehaze, In Orbit en There Was a Firefight voor een afwisselende avond. Deze avond wordt ook

bekendgemaakt welke drie bands doorgaan naar de finale in Doornroosje. Locatie: Cultuurcafé.

2 APRIL, 19:30 uur: Filmvertoning We Need to Talk About Kevin. De psychologische thriller We Need to Talk About Kevin toont de verwrongen relatie tussen een misdadige tiener en zijn moeder. Ontwikkelingspsychologe Caroline de Weerth leidt de film in met een lezing over het gedrag van Kevin: is het aangeboren of aangeleerd? Locatie: Collegezalencentrum.

10 APRIL, 21:00 uur: Bizarre sketches, hartstochtelijke liederen, vnzige beats, tragische personages en scheurende ukelelesolo's vormen samen de voorstelling PUNT van Matroesjka. Deze muzikale cabaretvoorstelling over de zoektocht naar geluk illustreert de huidige tijdgeest, waarin iedereen perfect wil zijn maar niemand zich goed genoeg voelt. Locatie: De Rode Laars.

15 APRIL, 12:30 uur: Theatervoorstelling Asiel van Babok. Babok beheert deze dag een asiel voor verwaarloosde en afgedankte huis-

houdelijke apparaten. Deze slachtoffers van de consumptiemaatschappij zijn door Babok verbouwd tot mechanische beesten. Locatie: Erasmusplein.

15 APRIL, 20:30 uur: Muziek van Femme Vanille. Lekker jazz songs gebracht door Karinda Perrier en haar band. Locatie: De Rode Laars.

16 APRIL, 19:30 uur: Filmvertoning Mononoke-Hime. In deze anime van Hayao Miyazaki gaat de jonge Ashitaka op zoek naar een geneesmiddel voor zijn dodelijke ziekte. Daarbij komt hij in een gevecht tussen mens en dier. De avond wordt ingeleid door cultuurwetenschapper Martijn Stevens. Locatie: Collegezalencentrum.

17 APRIL, 12:00 uur: Langzaam fietsencompetitie. Een enthousiaste presentator nodigt voorbijgangers uit om zo traag mogelijk het 'slowbikingparcours' af te leggen. Het parcours is elf meter lang en je mag niet over de lijnen fietsen of je voeten op de grond zetten. Durf jij? Locatie: HAN.

22 APRIL, 20:30 uur: Muziek van Maydien. Dat in Nederland ook geweldige soul en R&B wordt gemaakt, bewijst Maydien. De Brabantse rapper stond al op de afterparty's van Jay-Z en Frank Ocean. Deze avond komt hij de campus veroveren. Locatie: Cultuurcafé.

23 APRIL, 16:00 uur: Wetenschapsfestival Sound of Science. Op Sound of Science vind je film, vintage games en muziek. Met onder andere de transcendentale cock-rock van de Rectum Raiders en zelf gebrouwen bier van Experimentatiecollectief Katjelam. Locatie: Kantines Huygensgebouw.

25 APRIL, 19:30 uur: Danswedstrijd Dance Clash. Tijdens deze wedstrijd

SOETERBEECK PROGRAMMA

www.ru.nl/soeterbeeckprogramma

30 MAART, 11:00 uur: Soeterbeeck Preek 'Gij zult niet blind vertrouwen' door neuroloog Bas Bloem. De digitale revolutie heeft de wereld platter en opener gemaakt, waardoor we niet meer blind vertrouwen op de autoriteit van de witte jas. En dat is helemaal niet erg, vindt neuroloog Bloem. Locatie: Mariënburghkapel.

1 APRIL, 19:00 uur: Filmvertoning Cosmopolis & debat over de financiële crisis. In de film Cosmopolis wordt de 28-jarige Eric Packer (Robert Pattinson) in een limousine rondgereden door Manhattan. Hij heeft zojuist zijn totale vermogen ingezet op de daling van de Chinese yen. Een verkeerde beslissing, zo blijkt. Masterstudent Stefan Schevelier, talentvol filosoof en zelfverklaard kosmopoliet, geeft een inleiding bij de film en leidt na afloop het gesprek. Locatie: Collegezalencentrum.

4 APRIL, 19:30 uur: Filosofisch festival De Catastrofe. Denk anders, red de wereld! In lezingen, gesprekken en workshops laten filosofen, andere wetenschappers en kunstenaars ons nadenken over de omgang met onze vooruitgang die tegelijk onze ondergang kan worden. Laat je inspireren en verrassen tijdens de lezingen, workshops, film, gesprekken, de Grote Filosofie Quiz en het afsluitende Einde der tijden Feest. Locatie: Collegezalencentrum.

7 APRIL, 19:30 uur: Dubbelcollege 'De verbeterde mens' door techniekfilosofen Pieter Lemmens en Laurens Landeweerd. Human enhancement houdt in dat we proberen de beperkingen van ons menselijke lichaam te overkomen met nieuwe technische ontwikkelingen. Moeten we dit omarmen of hier vooral bang voor zijn? Locatie: Collegezalencentrum.

10 APRIL, 19:30 uur: Lezing 'How to Improve Humanity' door transhumanist Anders Sandberg. Nooit meer ziek en allemaal even perfect. Volgens transhumanist Anders Sandberg kunnen we zelf de volgende stap in de evolutie zetten. De Zweedse Sandberg is onderzoeker aan het prestigieuze Future of Humanity Institute van Oxford University. Locatie: Linnaeusgebouw.

15 APRIL, 12:45 uur: Lunchcollege 'Heersen of delen?'. Boeddhisten zien zichzelf als onderdeel van de natuur, christenen beschouwen zichzelf als heersers over de natuur. Kloppen deze visies wel? Hoogleraar Aziatische religies Paul van der Velde en universitair docent Bronteksten van Jodendom en Christendom Albert Kamp geven een dubbelcollege. Locatie: Hal Erasmusgebouw.

15 APRIL, 19:30 uur: Lezing en gesprek 'Passie voor passies'. Jesus Christ Superstar, The Passion of the Christ, het tv-spektakel The Passion, en niet te vergeten het Nijmeegse passiespel: De lastpost. Het lijdensverhaal van Jezus is helemaal in. Waar komt deze belangstelling vandaan? Met musicoloog en religiewetenschapper Martin Hoondert en godsdienstpsycholoog Ton Bernts. Locatie: Studentenkerk.

16 APRIL, 20:00 uur: Lezing door Benjamin Barber: 'If Mayors Ruled the World'. De Amerikaanse politicoloog Barber stelt dat burgmeesters de wereld moeten leiden; zij zijn namelijk echte probleemoplossers. Barber promoveerde aan Harvard, schreef het boek Jihad vs McWorld en was adviseur van Bill Clinton. Locatie: Collegezalencentrum.

komen verrassende dansstijlen voorbij zoals urban locking, hoopedance en rumba. De dansen worden uitgevoerd door Nijmeegse studenten en beoordeeld door een professionele jury. Locatie: Cultuurcafé.

SPORT

www.ru.nl/sportcentrum

30 MAART t/m 6 APRIL: Week van de buitensport! Tijdens deze week kun je kennismaken met de diverse zomer-sporten die het USC in periode 4 aanbiedt, zoals klimmen, bootcamp, beachvolleybal, skeeleren, bossabal, Lacrosse, golf en tripple shape. Daarnaast zijn er speciale activiteiten, zoals een loopclinic, een Next level challenge en een gratis bodycheck. Nieuwe klanten kunnen gratis proeflessen reserveren en betalen tijdens deze week geen inschrijfkosten. Locatie: USC.

6 APRIL: Start inschrijving periode 4 voor studenten.
14 APRIL: start periode 4.
18 APRIL: Goede Vrijdag, alleen vrij sporten.
20 APRIL, 1e Paasdag: gesloten.
21 APRIL: 2e Paasdag: open van 08.00-17.00 uur, alleen vrij sporten.

PERSONEEL

www.ru.nl/pv

31 MAART, 12:45 uur: Muziek in de pauze met blaaskwintet. Verzorgd door de Personeelsvereniging Radboud, voor iedereen vrij toegankelijk. Locatie: Aula.

BENOEMINGEN

DHR. PROF. DR. A.G. STANFEY is op 1 maart benoemd tot hoogleraar Psychological and Neural Bases of Decisionmaking (FSW).
DHR. PROF. DR. IR. N.J.J. VERDON-SCHOT is op 15 februari benoemd tot hoogleraar Biomechanische diagnostiek en evaluatiemethoden in de Orthopedie (UMC).
MW. PROF. DR. C. DE WEERTH wordt op 1 april benoemd tot hoogleraar Psychobiologie van de vroege ontwikkeling (FSW).

PROMOTIES & ORATIES

2 APRIL, 10.30 uur: Promotie mw. M. Meyer (FSW) 'The developing brain in action - Individual and joint action processing'.

3 APRIL, 15.45 uur: Afscheidscollege dhr. prof. dr. R.H. Lieshout (FdM) 'Extreem Nuttige Propaganda? De laatste fase van het besluitvormingsproces rond de Balfourverklaring'.

4 APRIL, 10.30 uur: Promotie dhr. drs. A.R.T. Scheffer (UMC) 'Botulinum toxin and surgery for drooling: a study in children with cerebral palsy'.

4 APRIL, 12.30 uur: Promotie mw. drs. K. Lammers (UMC) 'Pelvic organ prolapse and a magnetic resonance imaging view on pubovisceral muscle avulsions'.

4 APRIL, 15.45 uur: Oratie dhr. prof. dr. W.J.J. Assendelft (UMC) 'De basis verbindt'.

7 APRIL, 14.30 uur: Promotie dhr. drs. J. de Ligt (UMC) 'Detecting de novo mutations in intellectual disability'.

8 APRIL, 12.30 uur: Promotie dhr. drs. S.J. van Gool (FNWI) 'On sheaves and duality'.

9 APRIL, 14.30 uur: Promotie mw. dr. L.N. Koyio (UMC) 'Oropharyngeal candidiasis as a marker for HIV infection: impact of community and professional health care workers in Kenya'.

11 APRIL, 12.30 uur: Promotie mw. H.A. Teunissen (FSW) 'Wishful Drinking: The Impact of Peer Norms and Drinker Prototypes on Adolescent Alcohol Use'.

11 APRIL, 15.45 uur: Oratie mw. prof. dr. S. Dühr (FdM) 'Scales of cooperation, spaces of communication'.

14 APRIL, 10.30 uur: Promotie dhr. drs. D.A. Kühlwein (FNWI) 'Machine Learning for Automated Reasoning'.

14 APRIL, 14.30 uur: Promotie mw. L.C.A. Jacobs (UMC) 'Long-term prognosis after stroke in young adults'.

14 APRIL, 16.30 uur: Promotie dhr. M. de Vries Robbé (FSW) 'Protective factors. Validation of the Structured Assessment of Protective Factors for violence risk in forensic psychiatry'.

15 APRIL, 14.30 uur: Promotie mw. drs. L.M. Verhagen (UMC) 'Respiratory infections in Venezuelan children: Interplay between host, pathogen and environment'.

15 APRIL, 16.30 uur: Promotie dhr. mr. drs. S.D.P. Kole (FdR) 'Het beheerplan voor Natura 2000-gebieden, Een onderzoek naar de effectiviteit van het beheerplan, mede in relatie tot andere planfiguren in het omgevingsrecht'.

PROMOTIE 2 APRIL, 10.30 UUR:
PROMOTIE MW. M. MEYER (FSW)
 'THE DEVELOPING BRAIN IN ACTION - INDIVIDUAL AND JOINT ACTION PROCESSING'.

Wat heb je onderzocht?

"Ik heb onderzocht hoe jonge kinderen leren samen te werken. Daarnaast heb ik onderzocht hoe kinderen hun eigen fouten en die van anderen verwerken. Ik heb me specifiek gericht op de hersenprocessen die hierbij een rol spelen. Voor mijn onderzoek heb ik gebruik gemaakt van EEG, eye-tracking, observaties en een touch screen waar de kinderen taakjes op konden doen."

Wat zijn je bevindingen?

"Tot drie jaar maken kinderen een hele grote ontwikkeling door als het om samenwerken gaat. Hoe goed de coördinatie tussen kinderen verloopt hangt samen met hoe ze het gedrag van anderen kunnen spiegelen, voorspellen en controle hebben over hun eigen gedrag. Daarnaast bleek dat kinderen wiens hersenen een duidelijker verschil maakten tussen goede en foute uitkomsten van hun handelen, ook beter waren in het aanpassen van hun gedrag."

Wat kunnen we daarmee?

"Deze inzichten kunnen bijdragen aan een beter begrip van ontwikkelingsstoornissen zoals autisme. Daarnaast kunnen ze worden toegepast in het onderwijs, maar zijn ze bijvoorbeeld ook interessant voor de programmeurs van zelflerende robots."

16 APRIL, 10.30 uur: Promotie dhr. H. Ginting (FSW) 'Psychosocial factors in individuals with coronary heart disease: Cognitions, emotions, and health behaviors'.

16 APRIL, 12.30 uur: Promotie mw. drs. L. Enklaar (UMC) 'On one's own feet - Falls, risk factors and falls prevention in persons with intellectual disabilities'.

16 APRIL, 15.45 uur: Oratie dhr. prof. dr. K. Breedveld (FSW) 'Sportparticipatie: uitdagingen voor wetenschap en beleid'.

17 APRIL, 10.30 uur: Promotie dhr. ir. P. Paalvast (FNWI) 'Ecological studies in a man-made estuarine environment, the port of Rotterdam'.

17 APRIL, 12.30 uur: Promotie mw. drs. B.A.W. Hoebe (UMC) 'PET imaging for characterization of head and neck tumors'.

17 APRIL, 15.45 uur: Oratie mw. prof. dr. M.A. Buijzen (FSW) 'Positieve communicatiewetenschap'.

22 APRIL, 12.30 uur: Promotie mw. E. Frigola-Capell (UMC) 'Exploring quality and outcomes of cardiovascular primary care in Catalonia'.

23 APRIL, 10.30 uur: Promotie mw. drs. M. Jansen (UMC) 'No use is

disuse. Physical training in Duchenne muscular dystrophy'.

23 APRIL, 14.30 uur: Promotie dhr. B. Zhu (FNWI) 'Microbial and environmental aspects of anaerobic oxidation of methane'.

23 APRIL, 16.30 uur: Promotie dhr. J. Jalink (FNWI) 'Metal clusters: from geometric to electronic and magnetic properties'.

24 APRIL, 15.45 uur: Oratie dhr. prof. dr. B. Moonen (FNWI) 'Op hoger niveau'.

25 APRIL, 10.30 uur: Promotie mw. A.Y. Jung (UMC) 'B vitamins and DNA methylation in colorectal carcinogenesis: across a continuum of differential risk for colorectal cancer'.

25 APRIL, 12.30 uur: Promotie mw. B. van Geldorp (FSW) 'The long and the short of memory: Neuro-psychological studies on the interaction of working memory and long-term memory formation'.

25 APRIL, 15.30 uur: Promotie dhr. S.M. Seyed Mousavi Tasieh (UMC) 'Strategies for treating aspergillosis due to azole-resistant Aspergillus fumigatus: From the bench to the bedside'.

MICK

RENS

EDWIN

huiselijke kringen

Een doodnormaal studentenhuus. Alleen zijn er wat meer (geschreven) regeltjes. "Sommige studenten hebben moeite met veranderingen en we vinden het lastig om zelf structuur aan te brengen in het dagelijks leven. Daar krijgen we hulp bij." Rens, Mick en Edwin wonen in een huis met begeleiding voor studenten met autisme: Stumass.

"Wie moeten er vandaag afwassen? Zullen wij het maar doen, voor de foto?" Rens, Mick en Edwin begeven zich naar de keuken – de blinde Rens iets voorzigtiger dan de rest. "Normaal gesproken kijken we op de lijst wie de pineut is: die structuur hebben we nodig. We hebben een afwaslijst, een eetlijst en een schoonmaaklijst. Vrijwel overal zijn afspraken over. Ongeschreven regels moet je hier niet willen, daar krijgen we alleen maar ruzie van."

"Toch gaat het hier niet veel anders dan in andere studentenhuizen",

stelt Mick. "We hebben natuurlijk begeleiding, dat is wel een groot verschil. En het is hier meestal vrij opgeruimd – je zult geen torens van bierkratten aantreffen. Maar voor de rest zijn er juist overeenkomsten. We eten samen, soms gaan we stappen, we drinken bier en we doen spelletjes. Wie de slechtste verliezer is? Ik, vinden de jongens. Maar dat valt wel mee hoor. Ik wil gewoon graag winnen."

"Of we nog sterke verhalen hebben? Een tijdje geleden was Stukafest bij ons. Dat was echt geslaagd! We hadden een bar voorin, er

waren verschillende optredens en er stonden de hele avond 45 man binnen. Je kunt het nog steeds zien. Kijk, die kruisjes op het plafond. Voor één act zijn speciaal lampen opgehangen."

Bij de koffie gaat het over politiek. Mick wordt wel eens aangezien voor Mark Rutte, vertelt-ie. "Lijk jij op Rutte?" aldus een verbaasde Rens. "Dat heb ik nou nog nooit gehoord!" Mick pareert: "Ach, Rens. Jij weet helemaal niet hoe Rutte eruitziet."

Tekst: Joep Sistermanns
Foto: Bert Beelen

In 'huiselijke kringen' stappen een verslaggever en een fotograaf een studentenhuus binnen om vast te leggen wat de huisgenoten zoal samen doen.